ISSN 1725-5236

Úradný vestník Európskej únie

C 155

Zväzok 50

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

7. júla 2007

Číslo oznamu | Obsah | Strana

IV *Informácie*

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ A ORGÁNOV EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor

2007/C 155/01 Posledná publikácia Súdneho dvora v *Úradnom vestníku Európskej únie* Ú. v. EÚ C 140, 23.6.2007 1

V *Oznamy*

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2007/C 155/02 Vec C-45/05: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 24. mája 2007 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het bedrijsleven – Holandsko) – Maatschap Schonewille-Prins/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Poľnohospodárske štruktúry — Schémy poskytovania pomoci v Spoločenstve — Odvetvie hovädzieho a teľacieho mäsa — Identifikácia a registrácia hovädzieho dobytka — Porážková prémia — Vylúčenie a zníženie) 2

2007/C 155/03 Vec C-157/05: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 24. mája 2007 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof – Rakúsko) – Winfried L. Holböck/Finanzamt Salzburg-Land (Voľný pohyb kapitálu — Sloboda usadiť sa — Daň z príjmov — Rozdeľovanie dividend — Kapitálové výnosy pochádzajúce z tretej krajiny) 3

2007/C 155/04 Vec C-361/05: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Španielske kráľovstvo (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nakladanie s odpadmi — Smernice 75/442/EHS a 1999/31/ES — Nezákonné a nekontrolované skládky — Skládky Níjar, Hoyo de Miguel a Cueva del Mojón) 3

2007/C 155/05 Vec C-394/05: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Talianska republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2003/53/ES — Vozidlá po dobe životnosti — Článok 3 ods. 5, článok 5 ods. 1, článok 7 ods. 2, ako aj článok 8 ods. 3 a 4 — Nesprávne prebratie smernice) 4

SK

(Pokračovanie na druhej strane)

Číslo oznamu	Obsah (pokračovanie)	Strana
2007/C 155/06	Vec C-43/06: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Portugalská republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 85/384/EHS — Vzájomné uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách — Nevyhnutnosť vykonať skúšku na účely zápisu do komory architektov)	4
2007/C 155/07	Vec C-359/06: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Rakúska republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/45/ES — Sociálna politika — Ochrana zamestnancov — Používanie pracovných prostriedkov pracovníkmi pri práci — Minimálne požiadavky na bezpečnosť a ochranu zdravia)	5
2007/C 155/08	Vec C-364/06: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Luxemburské veľkovojvodstvo (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2002/15/ES — Organizácia pracovnej doby osôb vykonávajúcich mobilné činnosti v cestnej doprave — Neprebratie v stanovenej lehote)	5
2007/C 155/09	Vec C-375/06: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Portugalská republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2003/105/ES — Ochrana pracovníkov — Kontrola nebezpečenstiev veľkých havárií s prítomnosťou nebezpečných látok — Neprebratie v stanovenej lehote)	6
2007/C 155/10	Vec C-376/06: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Portugalská republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/42/ES — Posudzovanie účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie — Neprebratie v stanovenej lehote)	6
2007/C 155/11	Vec C-492/04: Uznesenie Súdneho dvora (štvrtá komora) z 10. mája 2007 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Baden-Württemberg – Nemecko) – Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH/Finanzamt Emmendingen (Článok 104 ods. 3 prvý pododsek rokovacieho poriadku — Voľný pohyb kapitálu — Sloboda usadiť sa — Dane — Daň z príjmov právnických osôb — Zmluva o pôžičke medzi spoločnosťami — Spoločnosť dlžník rezident — Spoločnosť veriteľ akcionár usadený v tretej krajine — Pojem „významný podiel“ — Vyplatenie úrokov z úveru — Kvalifikácia — Skryté rozdelenie zisku)	7
2007/C 155/12	Vec C-312/05 P: Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) z 27. marca 2007 – TeleTech Holdings, Inc./Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), Teletech International SA (Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Nariadenie (ES) č. 40/94 — Slovná ochranná známka Spoločenstva — Návrh na vyhlásenie neplatnosti — Skoršia národná slovná ochranná známka)	7
2007/C 155/13	Vec C-155/07: Žaloba podaná 20. marca 2007 – Európsky parlament/Rada Európskej únie	8
2007/C 155/14	Vec C-166/07: Žaloba podaná 26. marca 2007 – Európsky parlament/Rada Európskej únie	8
2007/C 155/15	Vec C-169/07: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) 30. marca 2007 – Hartlauer Handelsgesellschaft mbH/Wiener Landesregierung (viedenská krajinská vláda) a Oberösterreichische Landesregierung (hornorakúska krajinská vláda)	8
2007/C 155/16	Vec C-173/07: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Nemecko) 2. apríla 2007 – Emirates Airlines Direktion für Deutschland/Diether Schenkel	9
2007/C 155/17	Vec C-185/07: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal House of Lords (Spojené kráľovstvo) 2. apríla 2007 – RAS Riunione Adriatica Di Sicurta SpA a i./West Tankers Inc	9

SK

Číslo oznamu	Obsah (pokračovanie)	Strana
2007/C 155/18	Vec C-196/07: Žaloba podaná 11. apríla 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Španielske kráľovstvo	10
2007/C 155/19	Vec C-203/07 P: Odvolanie podané 16. apríla 2007: Helénska republika proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (prvá komora) zo 17. januára 2007 vo veci T-231/04, Helénska republika/Komisia Európskych spoločenstiev	10
2007/C 155/20	Vec C-208/07: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bayerisches Landessozialgericht (Nemecko) 20. apríla 2007 – Petra von Chamier-Glisczinki/Deutsche Angestellten-Krankenkasse	11
2007/C 155/21	Vec C-211/07: Žaloba podaná 20. apríla 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Írsko	11
2007/C 155/22	Vec C-212/07 P: Odvolanie podané 23. apríla 2007: Indorata-Serviços e Gestão, Ld[a] proti rozsudku Súdu prvého stupňa (piata komora) z 15. februára 2007 vo veci T-204/04, Indorata-Serviços e Gestão, Ld[a]/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)	12
2007/C 155/23	Vec C-215/07: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 24. apríla 2007 – Verlag Schawe GmbH/Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG	12
2007/C 155/24	Vec C-217/07: Žaloba podaná 25. apríla 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Holandské kráľovstvo	13
2007/C 155/25	Vec C-219/07: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State 27. apríla 2007 – VZW de Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers a VZW Andibel/Belgické kráľovstvo	13
2007/C 155/26	Vec C-222/07: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 3. mája 2007 – UTECA (Unión de Televisiones Comerciales Asociadas)/Federación de Asociaciones de Productores Audiovisuales, Ente Público RTVE a Administración del Estado	14
2007/C 155/27	Vec C-224/07: Žaloba podaná 4. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Luxemburské veľkovojvodstvo	14
2007/C 155/28	Vec C-226/07: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Düsseldorf (Nemecko) 7. mája 2007 – Flughafen Köln/Bonn GmbH/Hauptzollamt Köln	15
2007/C 155/29	Vec C-229/07: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal administratif de Paris (Francúzsko) 9. mája 2007 – Diana Mayeur/Ministre de la santé et des solidarités	15
2007/C 155/30	Vec C-230/07: Žaloba podaná 8. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Holandské kráľovstvo	16
2007/C 155/31	Vec C-234/07: Žaloba podaná 10. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Portugalská republika	16
2007/C 155/32	Vec C-244/07: Žaloba podaná 22. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Luxemburské veľkovojvodstvo	16
2007/C 155/33	Vec C-245/07: Žaloba podaná 22. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Spolková republika Nemecko	17
2007/C 155/34	Vec C-250/07: Žaloba podaná 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Helénska republika	17

SK

(Pokračovanie na druhej strane)

Číslo oznamu	Obsah (pokračovanie)	Strana
	Súd prvého stupňa	
2007/C 155/35	Pokračovanie činnosti Súdu prvého stupňa medzi 1. septembrom 2007 a 17. septembrom 2007	19
2007/C 155/36	Vec T-151/01: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. mája 2007 – Duales System Deutschland/Komisia („Hospodárska súťaž — Zneužitie dominantného postavenia — Systém zberu a zhodnotenia obalov uvedených na trh v Nemecku a označených logom Der Grüne Punkt — Rozhodnutie konštatujúce zneužívanie dominantného postavenia — Prekážka vstupu — Poplatok podľa ‚zmluvy o užívaní loga'")	19
2007/C 155/37	Vec T-289/01: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. mája 2007 – Duales System Deutschland/Komisia („Hospodárska súťaž — Kartely — Systém zberu a zhodnotenia obalov uvedených na trh v Nemecku a označených logom Der Grüne Punkt — Rozhodnutie o udelení výnimky — Povinnosti uložené Komisiou na zabezpečenie hospodárskej súťaže — Výlučnosť schválená prevádzkovateľom systému pre využívané podniky vykonávajúce zber — Obmedzenie hospodárskej súťaže — Nevyhnutnosť zabezpečenia prístupu konkurentov k zariadeniam na zber používaným prevádzkovateľom systému — Záväzky prijaté prevádzkovateľom systému")	19
2007/C 155/38	Vec T-324/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. mája 2007 – F/Komisia („Verejná služba — Úradníci — Príspevok na expatriáciu — Žaloba o neplatnosť — Žaloba o náhradu škody — Článok 4 ods. 1 písm. a) prílohy VII Služobného poriadku — Pojem medzinárodnej organizácie — Zvyčajné bydlisko a hlavné zamestnanie — Spätné zamietnutie príspevku na expatriáciu — Vrátenie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu")	20
2007/C 155/39	Vec T-491/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. mája 2007 – Merant/ÚHVT – Focus Magazin Verlag (FOCUS) („Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva FOCUS — Skoršia obrazová národná ochranná známka MICRO FOCUS — Pravdepodobnosť zámeny — Podobnosť označení — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94")	20
2007/C 155/40	Vec T-500/04: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. mája 2007 – Komisia/IIC („Arbitrážna doložka — Právomoc Súdu prvého stupňa — Vrátenie zálohy vyplatenej Spoločenstvom na projekty financované v oblasti transeurópskych telekomunikačných sietí — Zánik — Nahraditeľnosť údajne vynaložených nákladov")	21
2007/C 155/41	Vec T-137/05: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. mája 2007 – La Perla/ÚHVT – Worldgem Brands (NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC) („Ochranná známka Spoločenstva — Konanie o výmaze — Slovná ochranná známka Spoločenstva NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC — Skoršie národné obrazové a slovné ochranné známky la PERLA a LA PERLA PARFUMS — Relatívny dôvod zamietnutia — Článok 52 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 40/94 — Článok 8 ods. 5 nariadenia č. 40/94")	21
2007/C 155/42	Vec T-158/05: Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. mája 2007 – Trek Bicycle/ÚHVT – Audi (ALLTREK) („Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva ALLTREK — Skoršia národná slovná ochranná známka TREK — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistujúca podobnosť výrobkov — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94")	22
2007/C 155/43	Vec T-198/05: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. mája 2007 – Mebrom/Komisia („Mimozmluvná zodpovednosť — Dovoz metylbromidu do Európskej únie — Oneskorené zavedenie internetovej stránky umožňujúcej žiadať a udeľovať licencie a kvóty na dovoz — Články 6 a 7 nariadenia (ES) č. 2037/2000 — Škoda vyplývajúca z ušlého zisku — Existencia ujmy")	22

SK

Číslo oznamu	Obsah (pokračovanie)	Strana
2007/C 155/44	Vec T-216/05: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. mája 2007 – Mebrom/Komisia („Ochrana ozónovej vrstvy — Dovoz metylbromidu do Európskej únie — Zamietnutie pridelenia kvóty na dovoz metylbromidu na kritické použitie na rok 2005 — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Vykonanie článkov 3, 4, 6 a 7 nariadenia (ES) č. 2037/2000 — Legitímna dôvera — Právna istota“)	22
2007/C 155/45	Spojené veci T-241/05, T-262/05 až T-264/05, T-346/05, T-347/05, T-29/06 až T-31/06: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. mája 2007 – Procter & Gamble/ÚHVT (Štvorhranné biele tablety s farebným kvetinovým vzorom) („Ochranná známka Spoločenstva — Prihlášky trojrozmerných ochranných známok Spoločenstva — Štvorhranné biele tablety s farebným kvetinovým vzorom — Absolútny dôvod zamietnutia — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94 — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti“)	23
2007/C 155/46	Vec T-342/05: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. mája 2007 – Henkel/ÚHVT – SERCA (COR) („Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva COR — Skoršia národná obrazová ochranná známka obsahujúca slovný prvok ‚dor’ v gotickom písme — Relatívne dôvody zamietnutia — Neexistencia pravdepodobnosti zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94“)	23
2007/C 155/47	Vec T-223/06 P: Rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. mája 2007 – Parlament/Eistrup („Odvolanie — Žaloba podpísaná advokátom pomocou pečiatky — Neprípustnosť žaloby“)	24
2007/C 155/48	Vec T-18/07 R: Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 21. mája 2007 – Kronberger/Parlament („Predbežné opatrenie — Akt týkajúci sa volieb poslancov Európskeho parlamentu — Návrh predbežných opatrení — Neprípustnosť“)	24
2007/C 155/49	Vec T-118/07: Žaloba podaná 16. apríla 2007 – P. P. TV/ÚHVT – Rentrak (PPT)	24
2007/C 155/50	Vec T-131/07: Žaloba podaná 24. apríla 2007 – Mohr & Sohn/Komisia	25
2007/C 155/51	Vec T-137/07: Žaloba podaná 2. mája 2007 – Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares/Komisia	25
2007/C 155/52	Vec T-138/07: Žaloba podaná 4. mája 2007 – Schindler Holding a i./Komisia	27
2007/C 155/53	Vec T-139/07: Žaloba podaná 2. mája 2007 – Pioneer Hi-Bred International/Komisia	28
2007/C 155/54	Vec T-140/07: Žaloba podaná 26. apríla 2007 – Chi Mei Optoelectronics Europe a Chi Mei Optoelectronics UK/Komisia	28
2007/C 155/55	Vec T-144/07: Žaloba podaná 7. mája 2007 – ThyssensKrupp Liften Ascenseurs/Komisia Európskych spoločenstiev	29
2007/C 155/56	Vec T-145/07: Žaloba podaná 7. mája 2007 – OTIS a i./Komisia	30
2007/C 155/57	Vec T-146/07: Žaloba podaná 7. mája 2007 – United Technologies/Komisia	30
2007/C 155/58	Vec T-147/07: Žaloba podaná 7. mája 2007 – ThyssenKrupp Aufzüge a ThyssenKrupp Fahrtreppen/Komisia	31
2007/C 155/59	Vec T-148/07: Žaloba podaná 7. mája 2007 – ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg/Komisia	32

SK

(Pokračovanie na druhej strane)

Číslo oznamu	Obsah (pokračovanie)	Strana
2007/C 155/60	Vec T-149/07: Žaloba podaná 7. mája 2007 – ThyssenKrupp Elevator/Komisia	33
2007/C 155/61	Vec T-150/07: Žaloba podaná 7. mája 2007 – ThyssenKrupp/Komisia	33
2007/C 155/62	Vec T-151/07: Žaloba podaná 8. mája 2007 – KONE a i./Komisia	34
2007/C 155/63	Vec T-152/07: Žaloba podaná 7. mája 2007 – Lange Uhren/ÚHVT (obrazová ochranná známka vyobrazujúca hodinky)	35
2007/C 155/64	Vec T-154/07: Žaloba podaná 8. mája 2007 – ThyssenKrupp Liften/Komisia Európskych spoločenstiev	35
2007/C 155/65	Vec T-158/07: Žaloba podaná 7. mája 2007 – COFAC/Komisia	36
2007/C 155/66	Vec T-159/07: Žaloba podaná 7. mája 2007 – COFAC/Komisia	36
2007/C 155/67	Vec T-161/07: Žaloba podaná 9. mája 2007 – Group Lottuss/ÚHVT – Ugly (COYOTE UGLY)	37
2007/C 155/68	Vec T-162/07: Žaloba podaná 8. mája 2007 – Pigasos Alieftiki Naftiki Etairia/Rada a Komisia	37
2007/C 155/69	Vec T-164/07 P: Odvolanie podané 14. mája 2007: Sundholm proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 1. marca 2007 vo veci F-30/05, Sundholm/Komisia	38
2007/C 155/70	Vec T-165/07: Žaloba podaná 8. mája 2007 – Red Bull/ÚHVT – Grupo Osborne (TORO)	39
2007/C 155/71	Vec T-166/07: Žaloba podaná 8. mája 2007 – Talianska republika/Komisia	39
2007/C 155/72	Vec T-169/07: Žaloba podaná 16. mája 2007 – Longevity Health Products/ÚHVT – Celltech Pharma (Cellutrim)	40
2007/C 155/73	Vec T-174/07: Žaloba podaná 21. mája 2007 – Volkswagen/ÚHVT (TDI)	40
2007/C 155/74	Vec T-180/07: Žaloba podaná 24. mája 2007 – Promomadrid Desarrollo Internacional de Madrid/ÚHVT (MADRIDEXPORTA)	41
2007/C 155/75	Vec T-183/07: Žaloba podaná 28. mája 2007 – Poľsko/Komisia	41
2007/C 155/76	Vec T-438/05: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 11. mája 2007 – Daishowa Seiki/ÚHVT – Tengelmann Warenhandelsgesellschaft (BIG PLUS)	42
2007/C 155/77	Vec T-148/06: Uznesenie Súdu prvého stupňa z 22. mája 2007 – Marie Claire/ÚHVT – Marie Claire Album (MARIE CLAIRE)	42
	Súd pre verejnú službu Európskej únie	
2007/C 155/78	Vec F-97/06: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (prvá komora) z 22. mája 2007 – López Teruel/ÚHVT (Úradníci — Invalidita — Zamietnutie žiadosti o zvolanie posudkovej komisie)	43
2007/C 155/79	Vec F-99/06: Rozsudok Súdu pre verejnú službu (prvá komora) z 22. mája 2007 – López Teruel/ÚHVT (Úradníci — Nemocenská dovolenka — Neoprávnená neprítomnosť — Konanie posudkovej komisie — Lehota na ustanovenie nezávislého lekára)	43

SK

(Pokračovanie na vnútornej strane zadného listu)

Číslo oznamu	Obsah (pokračovanie)	Strana
2007/C 155/80	Vec F-2/06: Uznesenie Súdu pre verejnú službu (prvá komora) z 2. mája 2007 – Marcuccio/Komisia (Úradníci — Sociálne zabezpečenie — Poistenie pre prípad choroby z povolania a úrazu — Pracovný úraz — Skončenie konania podľa článku 73 služobného poriadku)	44
2007/C 155/81	Spojené veci F-27/06 a F-75/06: Uznesenie Súdu pre verejnú službu (tretia komora) z 24. mája – Lofaro/Komisia (Úradníci — Dočasný zamestnanec — Predĺženie skúšobnej doby — Prepustenie na konci skúšobnej doby — Akty spôsobujúce ujmu — Lehota na podanie sťažnosti — Neprípustnosť)	44
2007/C 155/82	Vec F-43/07: Žaloba podaná 9. mája 2007 – Korjus/Súdny dvor	44
2007/C 155/83	Vec F-44/07: Žaloba podaná 14. mája 2007 – Barbin/Parlament	45
2007/C 155/84	Vec F-92/06: Uznesenie Súdu pre verejnú službu z 25. mája 2007 – Antas/Rada	45

SK

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ A ORGÁNOV EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR

(2007/C 155/01)

Posledná publikácia Súdneho dvora v *Úradnom vestníku Európskej únie*

Ú. v. EÚ C 140, 23.6.2007

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 129, 9.6.2007

Ú. v. EÚ C 117, 26.5.2007

Ú. v. EÚ C 96, 28.4.2007

Ú. v. EÚ C 95, 28.4.2007

Ú. v. EÚ C 82, 14.4.2007

Ú. v. EÚ C 69, 24.3.2007

Tieto texty sú dostupné na adresách:
EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 24. mája 2007 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal College van Beroep voor het bedrijsleven – Holandsko) – Maatschap Schonewille-Prins/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Vec C-45/05) ([1])

(Poľnohospodárske štruktúry — Schémy poskytovania pomoci v Spoločenstve — Odvetvie hovädzieho a teľacieho mäsa — Identifikácia a registrácia hovädzieho dobytka — Porážková prémia — Vylúčenie a zníženie)

(2007/C 155/02)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

College van Beroep voor het bedrijsleven

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Maatschap Schonewille-Prins

Žalovaný: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – College van Beroep voor het bedrijsleven – Výklad článku 21 nariadenia Rady (ES) č. 1254/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s hovädzím a teľacím mäsom (Ú. v. ES L 160, s. 21; Mim. vyd. 03/025, s. 339), článkov 44, 45 a 47 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 2419/2001 z 11. decembra 2001 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného správneho a kontrolného systému pre určité programy pomoci spoločenstva, zriadeného nariadením Rady (EHS) č. 3508/92 (Ú. v. ES L 327, s. 11; Mim. vyd. 03/034, s. 308) – Výklad článku 11 nariadenia Komisie (ES) č. 3887/92 z 23. decembra 1992 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného systému riadenia a kontroly pre určité programy pomoci Spoločenstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 391, s. 36) a článku 22 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 zo 17. júla 2000, ktorým sa zriaďuje systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka, o označovaní hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 820/97 (Ú. v. ES L 204, s. 1; Mim. vyd. 03/030, s. 248) – Porážková prémia – Dodržiavanie nariadenia č. 1760/2000 – Vylúčenia a zníženia upravené právom Spoločenstva – Použitie pre vnútroštátne vylúčenia a zníženia – Opravy a doplnenia údajov v počítačovej databáze

Výrok rozsudku

1. *Článok 21 nariadenia Rady (ES) č. 1254/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s hovädzím a teľacím mäsom sa má vykladať tak, že nedodržanie lehoty na oznámenie pohybu hovädzieho dobytka do podniku a z podniku do počítačovej databázy, ktorú upravuje článok 7 ods. 1 druhá zarážka nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 zo 17. júla 2000, ktorým sa zriaďuje systém identifikácie a registrácie hovädzieho dobytka, o označovaní hovädzieho mäsa a výrobkov z hovädzieho mäsa, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 820/97, má za následok nespôsobilosť uvedeného hovädzieho dobytka pre priznanie porážkovej prémie, a teda vedie k vylúčeniu jej poskytnutia za toto zviera.*

2. *Preskúmanie druhej prejudiciálnej otázky neodhalilo žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla mať z pohľadu zásady proporcionality vplyv na platnosť článku 21 nariadenia č. 1254/1999 v rozsahu, v akom má za následok nespôsobilosť hovädzieho dobytka, v prípade ktorého nebola dodržaná lehota na oznámenie stanovená článkom 7 ods. 1 druhou zarážkou nariadenia č. 1760/2000, pre priznanie porážkovej prémie, a teda vedie k vylúčeniu jej poskytnutia za toto zviera.*

3. *Články 44 a 45 nariadenia Komisie (ES) č. 2419/2001 z 11. decembra 2001 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného správneho a kontrolného systému pre určité programy pomoci spoločenstva, zriadeného nariadením Rady (EHS) č. 3508/92 sa neuplatnia na vylúčenie poskytnutia porážkovej prémie za hovädzí dobytok, v prípade ktorého údaje týkajúce sa jeho pohybu do podniku a z podniku neboli oznámené do počítačovej databázy v lehote stanovenej v článku 7 ods. 1 druhej zarážke nariadenia č. 1760/2000, tak, aby to malo za následok, že uvedený hovädzí dobytok bude spôsobilý pre porážkovú prémiu, a to ani vtedy, ak sú tieto údaje, ktoré neboli nahlásené do uvedenej databázy včas, správne.*

4. *Článok 11 nariadenia Komisie (EHS) č. 3887/92 z 23. decembra 1992 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného systému riadenia a kontroly pre určité programy pomoci Spoločenstva a/alebo článok 22 nariadenia č. 1760/2000 sa majú vykladať tak, že členský štát nemôže stanoviť vnútroštátne sankcie, ktoré spočívajú v znížení a vylúčení celkovej výšky pomoci Spoločenstva nárokovateľnej farmárom, ktorý si podal žiadosť o porážkovú prémiu, keďže sankcie takej povahy sú už podrobne uvedené v nariadení č. 3887/92.*

([1]) Ú. v. EÚ C 93, 16.4.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 24. mája 2007 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof – Rakúsko) – Winfried L. Holböck/Finanzamt Salzburg-Land

(Vec C-157/05) ([1])

(Voľný pohyb kapitálu — Sloboda usadiť sa — Daň z príjmov — Rozdeľovanie dividend — Kapitálové výnosy pochádzajúce z tretej krajiny)

(2007/C 155/03)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Winfried L. Holböck

Žalovaný: Finanzamt Salzburg-Land

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verwaltungsgerichtshof – Výklad článkov 56 a 57 ES – Vnútroštátne predpisy o zdanení vyplatených dividend – Fyzická osoba s bydliskom v tuzemsku, ktorá má dvojtretinovú účasť na spoločnosti so sídlom v treťom štáte (vo Švajčiarsku) – Zdanenie dividend normálnou sadzbou dane z príjmov, pričom dividendy z tuzemských akcií sú zdaňované zníženou sadzbou dane

Výrok rozsudku

Článok 57 ods. 1 ES sa má vykladať tak, že článok 56 ES nezasahuje do toho, aby členský štát uplatňoval právnu úpravu, ktorá existovala k 31. decembru 1993 a ktorá na jednej strane vo vzťahu k akcionárovi, ktorý prijíma dividendy od spoločnosti rezidenta, ukladá daňovú sadzbu vo výške polovice priemernej daňovej sadzby, a na druhej strane vo vzťahu k akcionárovi, ktorý prijíma dividendy od spoločnosti usadenej v tretej krajine, v ktorej má tento akcionár dvojtretinovú účasť na základnom imaní, ukladá bežnú sadzbu dane z príjmu.

([1]) Ú. v. EÚ C 143, 11.6.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Španielske kráľovstvo

(Vec C-361/05) ([1])

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Nakladanie s odpadmi — Smernice 75/442/EHS a 1999/31/ES — Nezákonné a nekontrolované skládky — Skládky Níjar, Hoyo de Miguel a Cueva del Mojón)

(2007/C 155/04)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: I. Martínez del Peral a M. Konstantinidis, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: I. del Cuvillo Contreras a M. Muñoz Pérez, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Porušenie článkov 4, 9 a 13 smernice Rady 75/442/EHS z 15. júla 1975 o odpadoch (Ú. v. ES L 194, s.39; Mim. vyd. 15/001 s. 23), zmenenej a doplnenej smernicou Rady 91/156/EHS z 18. marca 1991 (Ú. v. ES L 78, s. 32; Mim. vyd. 15/002 s. 3), a článku 14 smernice Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov (Ú. v. ES L 182, s. 1; Mim. vyd. 15/004 s. 228) – Skládky Níjar, Hoyo de Miguel a Cueva del Mojón, nachádzajúca sa v La Mojonera

Výrok rozsudku

1. *Španielske kráľovstvo si tým, že v stanovenej lehote neprijalo potrebné opatrenia na zabezpečenie uplatnenia článkov 4, 9 a 13 smernice Rady 75/442/EHS z 15. júla 1975 o odpadoch, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 91/156/EHS z 18. marca 1991, ako aj článku 14 smernice Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov, na skládky Níjar, Hoyo de Miguel a Cueva del Mojón (provincia Almería), nesplnilo povinnosti, ktoré mu z týchto ustanovení vyplývajú.*

2. *Španielske kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.*

(1) Ú. v. EÚ C 296, 26.11.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Talianska republika

(Vec C-394/05) (1)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2003/53/ES — Vozidlá po dobe životnosti — Článok 3 ods. 5, článok 5 ods. 1, článok 7 ods. 2, ako aj článok 8 ods. 3 a 4 — Nesprávne prebratie smernice)

(2007/C 155/05)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: D. Recchia a M. Konstantinidis, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika (v zastúpení: I. M. Braguglia a P. Gentili, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Porušenie článkov 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 a 12 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2000/53/ES z 18. septembra 2000 o vozidlách po dobe životnosti (Ú. v. ES L 269, s. 34; Mim. vyd. 15/005, s. 224)

Výrok rozsudku

1. *Talianska republika si tým, že prijala legislatívny dekrét č. 209 z 24. júna 2003, ktorý preberá do vnútroštátneho právneho poriadku ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/53/ES z 18. septembra 2000 o vozidlách po dobe životnosti spôsobom, ktorý nie je v súlade s touto smernicou, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 3 ods. 5, článku 5 ods. 1, článku 7 ods. 2 písm. a) druhého pododseku, ako aj z článku 8 ods. 3 a 4 tejto smernice.*

2. *Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.*

(1) Ú. v. EÚ C 22, 28.1.2006.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Portugalská republika

(Vec C-43/06) (1)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 85/384/EHS — Vzájomné uznávanie diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách — Nevyhnutnosť vykonať skúšku na účely zápisu do komory architektov)

(2007/C 155/06)

Jazyk konania: portugalčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: H. Støvlbæk a P. Guerra e Andrade, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika (v zastúpení: L. Fernandes, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Porušenie článkov 2 a 10 smernice Rady 85/384/EHS z 10. júna 1985 o vzájomnom uznávaní diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách v oblasti architektúry a o opatreniach na uľahčenie účinného uplatňovania práva usadiť sa a slobody poskytovať služby (Ú. v. ES L 223, s. 15; Mim. vyd. 06/001, s. 118) – Povinnosť architektov z iných členských štátov, ktorí nie sú zapísaní v príslušnej komore daného členského štátu a chcú vykonávať činnosť architekta v inom členskom štáte, vykonať skúšku na účely zápisu do komory architektov hostiteľského štátu

Výrok rozsudku

1. *Portugalská republika si tým, že od osôb, ktoré získali formálnu kvalifikáciu v odbore architektúra v iných členských štátoch, ak neboli zapísané v komore architektov žiadneho členského štátu, vyžaduje, aby vykonali skúšku na účely zápisu do portugalskej komory architektov, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 2 a 10 smernice Rady 85/384/EHS z 10. júna 1985 o vzájomnom uznávaní diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách v oblasti architektúry a o opatreniach na uľahčenie účinného uplatňovania práva usadiť sa a slobody poskytovať služby, zmenená a doplnená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/19/ES zo 14. mája 2001.*

2. *Portugalská republika je povinná nahradiť trovy konania.*

(1) Ú. v. EÚ C 86, 8.4.2006.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Rakúska republika

(Vec C-359/06) ([1])

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/45/ES — Sociálna politika — Ochrana zamestnancov — Používanie pracovných prostriedkov pracovníkmi pri práci — Minimálne požiadavky na bezpečnosť a ochranu zdravia)

(2007/C 155/07)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: V. Kreuschitz a I. Kaufmann-Bühler, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rakúska republika (v zastúpení: C. Pesendorfer, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Neprijatie všetkých zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/45/ES z 27. júna 2001, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 89/655/EHS o minimálnych požiadavkách na bezpečnosť a ochranu zdravia pri používaní pracovných prostriedkov pracovníkmi pri práci (druhá samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS) (Ú. v. ES L 195, s. 46; Mim. vyd.05/004, s. 132) v stanovenej lehote

Výrok rozsudku

1. *Rakúska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/45/ES z 27. júna 2001, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 89/655/EHS o minimálnych požiadavkách na bezpečnosť a ochranu zdravia pri používaní pracovných prostriedkov pracovníkmi pri práci (druhá samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS) v stanovenej lehote, pokiaľ ide o Burgenlandsko, Korutánsko a Dolné Rakúsko, alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.*

2. *Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania.*

([1]) Ú. v. EÚ C 249, 14.10.2006.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Luxemburské veľkovojvodstvo

(Vec C-364/06) ([1])

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2002/15/ES — Organizácia pracovnej doby osôb vykonávajúcich mobilné činnosti v cestnej doprave — Neprebratie v stanovenej lehote)

(2007/C 155/08)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: N. Yerrell, splnomocnený zástupca)

Žalovaný: Luxemburské veľkovojvodstvo (v zastúpení: C. Schiltz, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Neprijatie v stanovenej lehote ustanovení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2002/15/ES z 11. marca 2002 o organizácii pracovnej doby osôb vykonávajúcich mobilné činnosti v cestnej doprave (Ú. v. EÚ L 80, s. 35; Mim. vyd. 05/004, s. 224)

Výrok rozsudku

1. *Neprijatím v stanovenej lehote všetkých zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení nevyhnutných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady z 11. marca 2002 o organizácii pracovnej doby osôb vykonávajúcich mobilné činnosti v cestnej doprave, si Luxemburské veľkovojvodstvo nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.*

2. *Luxemburské veľkovojvodstvo je povinné nahradiť trovy konania.*

([1]) Ú. v. EÚ C 249, 14.10.2006.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Portugalská republika

(Vec C-375/06) ([1])

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2003/105/ES — Ochrana pracovníkov — Kontrola nebezpečenstiev veľkých havárií s prítomnosťou nebezpečných látok — Neprebratie v stanovenej lehote)

(2007/C 155/09)

Jazyk konania: portugalčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: A. Caeiros a B. Schima, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika (v zastúpení: L. Fernandes a F. Fraústo de Azevedo, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Neprijatie v stanovenej lehote ustanovení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/105/ES zo 16. decembra 2003, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/82/ES o kontrole nebezpečenstiev veľkých havárií s prítomnosťou nebezpečných látok (Ú. v. EÚ L 345, s. 97; Mim vyd. 05/004, s. 398)

Výrok rozsudku

1. *Portugalská republika si tým, že neprijala v stanovenej lehote všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady zo 16. decembra 2003, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/82/ES o kontrole nebezpečenstiev veľkých havárií s prítomnosťou nebezpečných látok, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.*

2. *Portugalská republika je povinná nahradiť trovy konania.*

([1]) Ú. v. EÚ C 261, 28.10.2006.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Portugalská republika

(Vec C-376/06) ([1])

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2001/42/ES — Posudzovanie účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie — Neprebratie v stanovenej lehote)

(2007/C 155/10)

Jazyk konania: portugalčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: A. Caeiros a J.-B. Laignelot, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika (v zastúpení: L. Fernandes a F. Fraústo de Azevedo, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Neprijatie v stanovenej lehote všetkých zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie (Ú. v. ES L 197, s. 30; Mim. vyd. 15/006, s. 157)

Výrok rozsudku

1. *Portugalská republika si tým, že v stanovenej lehote neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.*

2. *Portugalská republika je povinná nahradiť trovy konania.*

([1]) Ú. v. EÚ C 261, 28.10.2006.

Uznesenie Súdneho dvora (štvrtá komora) z 10. mája 2007 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Baden-Württemberg – Nemecko) – Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH/Finanzamt Emmendingen

(Vec C-492/04) ([1])

(Článok 104 ods. 3 prvý pododsek rokovacieho poriadku — Voľný pohyb kapitálu — Sloboda usadiť sa — Dane — Daň z príjmov právnických osôb — Zmluva o pôžičke medzi spoločnosťami — Spoločnosť dlžník rezident — Spoločnosť veriteľ akcionár usadený v tretej krajine — Pojem „významný podiel“ — Vyplatenie úrokov z úveru — Kvalifikácia — Skryté rozdelenie zisku)

(2007/C 155/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci konania

Žalobca: Lasertec Gesellschaft für Stanzformen mbH

Žalovaný: Finanzamt Emmendingen

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Finanzgericht Baden-Württemberg – Výklad článkov 56 ods. 1, 57 ods. 1 a 58 Zmluvy o ES – Vnútroštátna daňová právna úprava – Daň z príjmu právnických osôb – Zdaňovanie úrokov z poskytnutej pôžičky vyplatených spoločnosťou usadenou v členskom štáte akciovej spoločnosti usadenej v tretej krajine ako skrytej výplaty podielov na zisku

Výrok uznesenia

Vnútroštátne opatrenie, podľa ktorého úroky z úveru vyplatené kapitálovou spoločnosťou rezidentom akcionárovi nerezidentovi, ktorý má významný podiel na základnom imaní tejto spoločnosti, sú za určitých okolností považované za skrytú výplatu podielov na zisku, zdanené spoločnosťou dlžníkom, zasahuje prevažne do výkonu slobody usadiť sa v zmysle článkov 43 ES a nasledujúcich. V situácii zahrňujúcej spoločnosť z tretej krajiny sa však týchto ustanovení nemožno dovolávať.

([1]) Ú. v. EÚ C 31, 5.2.2005.

Uznesenie Súdneho dvora (šiesta komora) z 27. marca 2007 – TeleTech Holdings, Inc./Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), Teletech International SA

(Vec C-312/05 P) ([1])

(Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Nariadenie (ES) č. 40/94 — Slovná ochranná známka Spoločenstva — Návrh na vyhlásenie neplatnosti — Skoršia národná slovná ochranná známka)

(2007/C 155/12)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľ: TeleTech Holdings, Inc. (v zastúpení: E. Armijo Chávarri, advokát)

Ďalší účastníci konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: J. García Murillo a I. de Medrano Caballero, splnomocnení zástupcovia), Teletech International SA (v zastúpení: J.-F. Adelle a F. Zimeray, advokáti)

Predmet veci

Odvolanie podané proti rozsudku Súdu prvého stupňa (druhá komora) z 25. mája 2005, TeleTech Holdings, Inc./ÚHVT (vedľajší účastník konania: Teletech International SA) (vec T-288/03), ktorým Súd prvého stupňa zamietol žalobu proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT), ktorým sa čiastočne vyhovelo návrhu na vyhlásenie neplatnosti týkajúcemu sa ochrannej známky Spoločenstva „TELETECH GLOBAL VENTURES“, ktorý podala spoločnosť Teletech International SA., majiteľka národnej ochrannej známky „TELETECH INTERNATIONAL“

Výrok uznesenia

1. *Odvolanie sa zamieta.*

2. *TeleTech Holdings, Inc. je povinný nahradiť trovy konania.*

([1]) Ú. v. EÚ C 281, 12.11.2005.

Žaloba podaná 20. marca 2007 – Európsky parlament/Rada Európskej únie

(Vec C-155/07)

(2007/C 155/13)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Európsky parlament (v zastúpení: R. Passos, A. Baas, D. Gauci, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Rady 2006/1016 ES ([1]) z 19. decembra 2006, ktorým sa Európskej investičnej banke poskytuje záruka Spoločenstva na straty z úverov a záruk za úvery na projekty mimo Spoločenstva,

— zaviazať Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Európsky parlament uvádza jediný dôvod na podporu svojej žaloby založený na nesprávnom výbere právneho základu sporného rozhodnutia. Keďže sa toto rozhodnutie týka v podstate rozvojových krajín ako krajín, ktoré sú oprávnené alebo potenciálne oprávnené na získavanie výhod z financovania Európskej investičnej banky so zárukou Spoločenstva, potom rozhodnutie malo byť prijaté na spoločnom základe článkov 179 ES a 181 A ES a nie iba na základe posledne uvedeného článku, ktorý vylučuje zo svojej vecnej pôsobnosti spoluprácu s rozvojovými krajinami.

([1]) Ú. v. EÚ. L. 414, s. 95.

Žaloba podaná 26. marca 2007 – Európsky parlament/Rada Európskej únie

(Vec C-166/07)

(2007/C 155/14)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Európsky parlament (v zastúpení: I. Klavina a L. Vissaggio, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie (v zastúpení: A. Vitro a M. Moore, splnomocnení zástupcovia)

Návrhy žalobcu

— zrušiť nariadenie Rady (ES) č. 1968/2006 ([1]) z 21. decembra 2006 o finančných príspevkoch Spoločenstva do Medzinárodného fondu pre Írsko (2007-2010),

— zaviazať Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Európsky parlament uvádza jediný žalobný dôvod na podporu svojej žaloby, vychádzajúci z nesprávnej voľby právneho základu napadnutého nariadenia. Vzhľadom na to, že opatrenia stanovené týmto nariadením patria medzi právomoci Spoločenstva v oblasti hospodárskej a sociálnej súdržnosti, mali byť prijaté na základe článku 159 tretieho odseku ES a nie na základe článku 308 ES, ktorý možno použiť iba vtedy, ak žiadne iné ustanovenie Zmluvy nezveruje inštitúciám Spoločenstva právomoc nevyhnutnú na prijatie dotknutého aktu.

([1]) Ú. v. EÚ L 409, s. 81, a – korigendum – Ú. v. EÚ L 36, 2007, s. 31.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) 30. marca 2007 – Hartlauer Handelsgesellschaft mbH/Wiener Landesregierung (viedenská krajinská vláda) a Oberösterreichische Landesregierung (hornorakúska krajinská vláda)

(Vec C-169/07)

(2007/C 155/15)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Sťažovateľka: Hartlauer Handelsgesellschaft mbH

Subjekty, proti ktorým sťažnosť smerovala: Wiener Landesregierung (viedenská krajinská vláda) a Oberösterreichische Landesregierung (hornorakúska krajinská vláda)

Prejudiciálne otázky

1. Odporuje článku 43 ES (v spojení s článkom 48 ES) vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej sa na zriadenie samostatnej ambulancie na ošetrovanie chrupu (zubná ambulancia) ako súkromného zdravotníckeho zariadenia, vyžaduje povolenie na jej zriadenie a toto povolenie sa nevydá, ak plánovaná zubná ambulancia nie je potrebná vzhľadom na uvedený účel zariadenia a k predpokladanej ponuke služieb z dôvodu už existujúcej ponuky starostlivosti zabezpečovanej usadenými zmluvnými lekármi zdravotných poisťovní, vlastnými zariadeniami zdravotných poisťovní, zmluvnými zariadeniami ako aj usadenými dentistami, ktorí sú v zmluvnom vzťahu so zdravotnou poisťovňou?

2. Bude odpoveď na prvú prejudiciálnu otázku znieť inak, ak do posudzovania potreby zriadiť zubnú ambulanciu bude nevyhnutné dodatočne zahrnúť aj existujúcu ponuku služieb ambulancií verejných, súkromných, verejnoprospešných a iných zdravotníckych zariadení, ktoré sú vo zmluvnom vzťahu so zdravotnou poisťovňou?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Nemecko) 2. apríla 2007 – Emirates Airlines Direktion für Deutschland/ Diether Schenkel

(Vec C-173/07)

(2007/C 155/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Emirates Airlines Direktion für Deutschland

Žalovaný: Diether Schenkel

Prejudiciálna otázka

Má sa ustanovenie článku 3 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91 ([1]), vykladať tak, že „let" zahŕňa cestu lietadlom z miesta odletu do cieľového miesta a späť v každom prípade vtedy, ak je let tam a let späť zarezervovaný súčasne?

([1]) Ú. v. ES L 46, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal House of Lords (Spojené kráľovstvo) 2. apríla 2007 – RAS Riunione Adriatica Di Sicurta SpA a i./West Tankers Inc

(Vec C-185/07)

(2007/C 155/17)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

House of Lords

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia: RAS Riunione Adriatica Di Sicurta SpA a i.

Ďalší účastník konania: West Tankers Inc.

Prejudiciálna otázka

Je v súlade s nariadením (ES) č. 44/2000 ([1]), aby súd členského štátu vydal rozhodnutie zakazujúce osobe začať konanie alebo pokračovať v konaní v inom členskom štáte na základe toho, že takéto konanie porušuje rozhodcovskú zmluvu?

([1]) Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).

Žaloba podaná 11. apríla 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Španielske kráľovstvo

(Vec C-196/07)

(2007/C 155/18)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: V. Di Bucci a E. Gippini Fournier, splnomocnení zástupcovia)

Žalované: Španielske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Španielske kráľovstvo si tým, že bezodkladne neodstránilo podmienky uložené Národnou komisiou pre energetiku (ďalej len NKE) (podmienky prvá až šiesta, ôsma a sedemnásta), ktoré boli vyhlásené za nezlučiteľné s právom Spoločenstva v článku 1 rozhodnutia Komisie z 26. septembra 2006 (vec č. COMP/M.41974197 – E.ON/Endesa – K(2006)4279, konečné znenie), a tým, že do 19. januára 2007 neodstránil určité podmienky uložené rozhodnutím ministra (zmenené podmienky prvá, desiata, jedenásta a pätnásta), ktoré boli vyhlásené za nezlučiteľné s právom Spoločenstva v článku 1 rozhodnutia Komisie z 20. decembra 2006 (vec č. COMP/M.4197 – E.ON/Endesa – K(2006)7039, konečné znenie), nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 2 oboch rozhodnutí,

— zaviazať Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Španielske orgány neodstránili určitý počet podmienok uložených v rozhodnutí NKE (podmienky prvá až šiesta, ôsma a sedemnásta), ktoré boli vyhlásené za nezlučiteľné s právom Spoločenstva v článku 1 rozhodnutia Komisie z 26. septembra 2006 a neodstránili zmenené podmienky uložené rozhodnutím ministra (zmenené podmienky prvá, desiata, jedenásta a pätnásta), ktoré boli vyhlásené za nezlučiteľné s právom Spoločenstva v článku 1 druhého rozhodnutia Komisie z 20. decembra 2006.

Prvé rozhodnutie ukladá Španielskemu kráľovstvu povinnosť „bezodkladne“ odstrániť predmetné podmienky. Po uplynutí lehoty stanovenej Komisiou na dosiahnutie súladu s odôvodneným stanoviskom ubehlo skoro šesť mesiacov od oznámenia prvého rozhodnutia, čím sa stáva zjavným, že Španielske kráľovstvo nesplnilo „bezodkladne“ povinnosť uloženú v článku 2.

Lehota do 19. januára 2007 na splnenie povinností uložených v druhom rozhodnutí Komisie uplynula bez toho, aby Španielske kráľovstvo odstránilo podmienky, o ktorých bolo v tomto rozhodnutí vyhlásené, že sú v rozpore s právom Spoločenstva.

Z uvedeného vyplýva, že Španielske kráľovstvo si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 2 prvého rozhodnutia Komisie a článku 2 druhého rozhodnutia Komisie.

Odvolanie podané 16. apríla 2007: Helénska republika proti rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev (prvá komora) zo 17. januára 2007 vo veci T-231/04, Helénska republika/Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec C-203/07 P)

(2007/C 155/19)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Odvolateľka: Helénska republika (v zastúpení: P. Milonopoulos a St. Trekli, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy odvolateľky

— vyhlásiť za prípustnú žalobu o neplatnosť,

— zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev v napadnutej časti,

— vyhovieť odvolaniu v súlade s jej návrhmi,

— zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Helénska republika tvrdí, že Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev podal nesprávny výklad ustanovení článkov 12, 13 a 15 počiatočného memoranda o porozumení a článku 14 dodatkového memoranda, ako aj zásad dobrej viery a ochrany legitímnej dôvery, pretože rozhodol, že záväzky členských štátov týkajúce sa projektov Abuja I a Abuja II sú stanovené konaním každého členského štátu a že nemajú čisto zmluvný charakter a sú stanovené ustanoveniami dvoch vyššie uvedených memoránd, zatiaľ čo pri správnom výklade vyššie uvedených ustanovení týchto zmluvných dokumentov Súd prvého stupňa mal rozhodnúť, že žiadny finančný záväzok Helénskej republike nevznikol, pretože iba podpísala, ale neratifikovala dodatkové memorandum, a teda memorandum neschválila a všetky osobitné podmienky stanovené pre vznik hospodárskych záväzkov neboli v prípade Helénskej republiky splnené.

Helénska republika tvrdí, že Súd prvého stupňa podal nesprávny výklad ustanovenia článku 15 počiatočného memoranda o porozumení, keď rozhodol, že pred podpísaním dodatkového memoranda partneri uzavreli 24. februára 1997 implicitnú dohodu o vykonaní projektu a že tak vyššie uvedený článok 15 ods. 1 bol v podstate zrušený alebo zmenený.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bayerisches Landessozialgericht (Nemecko) 20. apríla 2007 – Petra von Chamier-Glisczinki/Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(Vec C-208/07)

(2007/C 155/20)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bayerisches Landessozialgericht

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Petra von Chamier-Glisczinki

Žalovaná: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 19 ods. 1 písm. a), prípadne v spojení s odsekom 2, nariadenia EHS č. 1408/71 ([1]) so zreteľom na článok 18 ES a články 39 a 49 ES v spojení s článkom 10 nariadenia EHS č. 1612/68 ([2]) vykladať v tom zmysle, že zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, prípadne rodinný príslušník nedostane žiadne peňažné alebo náhradné dávky poskytované na účet príslušnej inštitúcie inštitúciou miesta bydliska, ak právne predpisy platné pre poslednú uvedenú inštitúciu nestanovujú pre týchto poistených vecné dávky, ale len peňažné dávky?

2. V prípade, že neexistuje takýto nárok, existuje so zreteľom na článok 18 ES alebo na články 39 a 49 ES nárok na prebratie nákladov – po predchádzajúcom povolení – na stacionárny pobyt v opatrovateľskom ústave v inom členskom štáte voči príslušnej inštitúcii vo výške dávok, ktoré sa majú poskytnúť v príslušnom členskom štáte?

([1]) Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35.
([2]) Ú. v. ES L 257, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 15.

Žaloba podaná 20. apríla 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Írsko

(Vec C-211/07)

(2007/C 155/21)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: N. Yerrell, splnomocnený zástupca)

Žalovaný: Írsko

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Írska republika si tým, že ponechala v platnosti články 5.2 a 5.3 Motor Insurance Agreement (dohody o poistení motorových vozidiel) z 31. mája 2004 a najmä tým, že i) vylúčila náhradu škody pre používateľov vozidiel, ak všetky dotknuté vozidlá boli nepoistené, a tým, že ii) obmedzila právo na náhradu škody vo vzťahu k osobám v nepoistenom vozidle, ktoré nespôsobilo vecnú škodu alebo škodu na zdraví, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, a najmä jej článku 1 ods. 4 tretieho pododseku,

— zaviazať Írsko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Článok 5.3 dohody medzi ministrom dopravy a Motor Insurers' Bureau of Ireland (írska kancelária poisťovateľov) z 31. mája 2004 (ďalej len „dohoda“) stanovuje vylúčenie náhrady škody pre všetkých vodičov nepoistených vozidiel, bez ohľadu na zavinenie nehody, a ide teda nad rámec povoleného rozsahu výnimky stanovenej v treťom pododseku článku 1 ods. 4 smernice.

Pokiaľ ide o situáciu osôb cestujúcich v nepoistených vozidlách, článok 5.2 dohody stanovuje všeobecné vylúčenie náhrady škody vo všetkých prípadoch, keď poškodená osoba „vedela alebo mohla vedieť o absencii schváleného poistenia alebo poistky“. So všetkými osobami cestujúcimi v nepoistenom vozidle sa teda zaobchádza rovnako bez ohľadu na to, či cestovali vo vozidle, ktoré zapríčinilo vecnú škodu alebo škodu na zdraví alebo nie. To zjavne odporuje zneniu tretieho pododseku

článku 1 ods. 4 smernice, ktorý výslovne rozlišuje medzi týmito dvomi situáciami a obmedzuje výnimku z náhrady škody na vzťah k osobám (vrátane vodiča) vo vozidle, ktoré zapríčinilo vecnú škodu alebo škodu na zdraví.

Odvolanie podané 23. apríla 2007: Indorata-Serviços e Gestão, Ld[a] proti rozsudku Súdu prvého stupňa (piata komora) z 15. februára 2007 vo veci T-204/04, Indorata-Serviços e Gestão, Ld[a]/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-212/07 P)

(2007/C 155/22)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Indorata-Serviços e Gestão, Ld[a] (v zastúpení: T. Wallentin, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy odvolateľa:

— zrušiť v plnom rozsahu rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 15. februára 2007 vo veci T-204/04 ([1]),

— zaviazať Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu zaplatiť odvolateľovi do rúk jeho právneho zástupcu nevyhnutné trovy konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľ opiera svoje odvolanie proti uvedenému rozsudku Súdu prvého stupňa o štyri odvolacie dôvody.

Vo svojom prvom odvolacom dôvode uvádza odvolateľ porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94. Slovné označenie „HAIRTRANSFER“ je, na rozdiel od tvrdení Súdu prvého stupňa, spôsobilé zápisu, lebo na základe fantazijného charakteru má rozlišovaciu spôsobilosť, a teda je možné takto označené tovary a služby odvolateľa odlíšiť od tovarov iných podnikov.

Vo svojom druhom odvolacom dôvode uvádza odvolateľ porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94. Svojim zistením, že medzi označením „HAIRTRANSFER“ a dotknutým tovarom existuje dostatočne priamy a konkrétny vzťah a že označenie „HAIRTRANSFER“ u príslušnej skupiny verejnosti evokuje určenie tovarov triedy 22 a teda v jeho celistvosti má aj dostatočne priamy a konkrétny vzťah k dotknutým tovarom triedy 22, podľa odvolateľa Súd prvého stupňa chybne vykladal a uplatnil sporné ustanovenie. Okrem toho označenie „HAIRTRANSFER“ nemôže mať popisný charakter vo vzťahu k tovarom v súvislosti s ktorými bol zápis zamietnutý, pretože tovar nemôže mať „výlučne popisnú“ funkciu pre službu (!).

Vo svojom treťom odvolacom dôvode uvádza odvolateľ porušenie zásady rovnosti zaobchádzania. Označenia, ktoré sú istotne porovnateľné so spornou kombináciou slov, boli totiž predmetom rozhodnutí Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu o zápise ochranných známok Spoločenstva. Odvolateľ v konaní pred Súdom prvého stupňa uviedol, že v na základe ustálenej rozhodovacej praxe Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu, rakúskeho patentového úradu a patentových úradov mnohých členských štátov prináleží uvedenému označeniu rozlišovacia spôsobilosť.

Napokon vo štvrtom odvolacom dôvode odvolateľ uvádza porušenie všeobecných zásad práva Spoločenstva. Napadnutý rozsudok Súdu prvého stupňa totiž porušuje zásadu objektívnosti a zásadu koherencie pri prijímaní rozhodnutí, pri ktorom sa u jedenej a tej istej ochrannej známke Spoločenstva uskutočnila vecne nepochopiteľná diferenciácia. Je evidentné, že služba „zahusťovanie vlasov“ v triede 44 zamietnutá Úradom pre harmonizáciu vnútorného trhu patrí do služby „predlžovanie vlasov“. Schválenie označenia „HAIRTRANSFER“ pre službu „predlžovanie vlasov“ a zamietnutie pre službu „zahusťovanie vlasov“ teda nie je vecne odôvodnené.

([1]) Ú. v. EÚ C 82, 14.4.2007, s. 32.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 24. apríla 2007 – Verlag Schawe GmbH/Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

(Vec C-215/07)

(2007/C 155/23)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Verlag Schawe GmbH

Žalovaný: Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG

Prejudiciálne otázky

1. Je článok 7 ods. 1 a ods. 5, článok 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 96/9/ES z 11. marca 1996 o právnej ochrane databáz ([1]) v rozpore s úpravou členského štátu, podľa ktorej nepožíva verejná databáza zverejnená vo verejnom záujme za účelom všeobecného informovania (tu systematická a úplná zbierka všetkých dokumentov o vyhlásení verejného obstarávania z jednej spolkovej krajiny) žiadnu ochranu *sui generis* v zmysle smernice?

2. V prípade zápornej odpovede na otázku a): Platí uvedené aj v prípade, ak nebola (úradná) databáza zadaná štátnym úradom, ale z jeho poverenia súkromným podnikom, ktorému musia poskytnúť všetky úrady tejto spolkovej krajiny vyhlasujúce verejné obstarávanie priamo na zverejnenie svoje dokumenty o vyhlásení verejného obstarávania?

([1]) Ú. v. ES L 77, s. 20; Mim. vyd. 13/015, s. 459.

Žaloba podaná 25. apríla 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Holandské kráľovstvo

(Vec C-217/07)

(2007/C 155/24)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: W. Wils a P. Dejmek, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Holandské kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Holandské kráľovstvo si tým, že neprijalo zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/49/ES z 29. apríla 2004 ([1]) o bezpečnosti železníc spoločenstva a o zmene a doplnení smernice Rady 95/18/ES o udeľovaní licencií železničným podnikom a smernice 2001/14/ES o prideľovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii

a

so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/50/ES ([2]) z 29. apríla 2004, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/48/ES o interoperabilite systému transeurópskych vysokorýchlostných železníc a smernica 2001/16/ES Európskeho parlamentu a Rady o interoperabilite systému transeurópskych konvenčných železníc,

alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z týchto smerníc,

— zaviazať Holandské kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prijatie opatrení na prebratie týchto smerníc do vnútroštátneho práva uplynula 30. apríla 2006.

([1]) Ú. v. EÚ L 164, s. 44; Mim, vyd. 07/008, s. 227.
([2]) Ú. v. EÚ L 164, s. 114; Mim, vyd. 13/034, s. 838.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Raad van State 27. apríla 2007 – VZW de Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers a VZW Andibel/Belgické kráľovstvo

(Vec C-219/07)

(2007/C 155/25)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Raad van State

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: VZW de Nationale Raad van Dierenkwekers en Liefhebbers a VZW Andibel

Žalovaný: Belgické kráľovstvo

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 30 Zmluvy z 25. marca 1957 o založení Európskeho spoločenstva posudzovaný samostatne alebo v spojení s nariadením Rady (ES) č. 338/97 ([1]) z 9. decembra 1996 o ochrane druhov voľne žijúcich živočíchov a rastlín reguláciou obchodu s nimi vykladať v tom zmysle, že zákaz dovozu a obchodu so zvieratami zavedený na vykonanie článku 3a ods. 1 Wet betreffende de bescherming en het

welzijn der dieren zo 14. augusta 1986 [zákon o ochrane a pohode zvierat], zo zreteľom na cicavce, ktoré sú dovezené z iného členského štátu EÚ a spadajú pod prílohy B, C alebo D nariadenia alebo ktoré nie sú v nariadení uvedené, nie je odôvodnený, ak sú tieto cicavce v členskom štáte držané podľa právnych predpisov tohto štátu a tieto právne predpisy sú v súlade s ustanoveniami nariadenia?

2. Je v rozpore s článkom 30 Zmluvy ES alebo nariadenia č. 338/97 právna úprava členského štátu, ktorá na základe existujúcich právnych predpisov o ochrane zvierat zakazuje komerčné využitie exemplárov s výnimkou výslovne uvedených vo vnútroštátnych predpisoch, ak cieľ ochrany týchto druhov, ako je to uvedené v článku 30 Zmluvy ES, možno dosiahnuť rovnako účinne opatreniami, ktoré menej obmedzujú obchod vo vnútri Spoločenstva?

(1) Ú. v. EÚ 1997, L 61, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 3. mája 2007 – UTECA (Unión de Televisiones Comerciales Asociadas)/Federación de Asociaciones de Productores Audiovisuales, Ente Público RTVE a Administración del Estado

(Vec C-222/07)

(2007/C 155/26)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: UTECA (Unión de Televisiones Comerciales Asociadas)

Ďalší účastníci konania: Federación de Asociaciones de Productores Audiovisuales, Ente Público RTVE a Administración del Estado

Prejudiciálne otázky

1. Umožňuje článok 3 smernice Rady 89/552/EHS (1) z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 97/36/ES (2) z 30. júna 1997, členským štátom, aby prevádzkovateľom televízneho vysielania uložili povinnosť vyhradiť určitý percentuálny podiel svojich prevádzkových príjmov na predbežné financovanie európskych kinematografických filmov a televíznych filmov?

2. V prípade, ak by odpoveď na predchádzajúcu otázku bola kladná, je v súlade s touto smernicou a s článkom 12 Zmluvy ES v spojení s ďalšími osobitnými ustanoveniami, na ktoré sa tento článok vzťahuje, vnútroštátna norma, ktorá okrem toho, že zahŕňa už uvedenú povinnosť predbežného financovania, vyhradzuje 60 % tohto povinného financovania pre diela, ktorých pôvodné znenie je v španielskom jazyku?

3. Predstavuje povinnosť, ktorú vnútroštátna norma ukladá prevádzkovateľom televízneho vysielania, aby vyhradili určitý percentuálny podiel svojich prevádzkových príjmov na predbežné financovanie kinematografických filmov, pričom 60 % tejto sumy je osobitne určených pre španielsky kinematografický priemysel, štátnu pomoc v prospech tohto priemyslu v zmysle článku 87 Zmluvy ES?

(1) Ú. v. ES L 298, s. 23; Mim. vyd. 06/001, s. 224.
(2) Ú. v. ES L 202, s. 60; Mim. vyd. 06/002, s. 321.

Žaloba podaná 4. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Luxemburské veľkovojvodstvo

(Vec C-224/07)

(2007/C 155/27)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: N. Yerrell a P. Dejmek, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Luxemburské veľkovojvodstvo

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Luxemburské veľkovojvodstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/49/ES z 29. apríla 2004 o bezpečnosti železníc spoločenstva a o zmene a doplnení smernice Rady 95/18/ES o udeľovaní licencií železničným podnikom a smernice 2001/14/ES o prideľovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Smernica o bezpečnosti železníc) (1), nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 33 tejto smernice,

subsidiárne:

určiť, že Luxemburské veľkovojvodstvo si tým, že neoznámilo Komisii zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/49/ES z 29. apríla 2004 o bezpečnosti železníc spoločenstva a o zmene a doplnení smernice Rady 95/18/ES o udeľovaní licencií železničným podnikom a smernice 2001/14/ES o prideľovaní kapacity železničnej infraštruktúry, vyberaní poplatkov za používanie železničnej infraštruktúry a bezpečnostnej certifikácii (Smernica o bezpečnosti železníc), nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 33 tejto smernice;

— zaviazať Luxemburské veľkovojvodstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2004/49/ES uplynula 30. apríla 2006.

([1]) Ú. v. EÚ L 164, 30.4.2004, s. 44; Mim. vyd. 07/008, s. 227.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Finanzgericht Düsseldorf (Nemecko) 7. mája 2007 – Flughafen Köln/Bonn GmbH/Hauptzollamt Köln

(Vec C-226/07)

(2007/C 155/28)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Flughafen Köln/Bonn GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Köln

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 14 ods. 1 písm. a) smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca Spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny ([1]) vykladať v tom zmysle, že sa podnik, ktorý použil zdanený plynový olej položky 2710 kombinovanej nomenklatúry na výrobu elektriny a podal žiadosť o vrátenie dane, môže priamo odvolávať na toto ustanovenie?

([1]) Ú. v. EÚ L 283, s. 51; Mim. vyd. 09/001, s. 405.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal administratif de Paris (Francúzsko) 9. mája 2007 – Diana Mayeur/Ministre de la santé et des solidarités

(Vec C-229/07)

(2007/C 155/29)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal administratif de Paris

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Diana Mayeur

Žalovaný: Ministerstvo zdravotníctva a sociálnych vecí

Prejudiciálna otázka

Dovoľujú ustanovenia článku 23 smernice 2004/38/ES z 29. apríla 2004 ([1]) štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je v manželstve so štátnym príslušníkom Spoločenstva dovolávať sa právnej úpravy spoločenstva o vzájomnom uznávaní diplomov a slobody usadiť sa a zaväzujú príslušné orgány členského štátu od ktorého sa udelenie oprávnenia na výkon povolenia žiada, vziať do úvahy diplomy, osvedčenia a iné doklady o formálnych kvalifikáciách, hoci boli udelené mimo územia Európskej únie a pokiaľ neboli uznané v žiadnom inom členskom štáte, dovolávať sa aj profesijnej kvalifikácie dotknutej osoby, porovnávajúc na jednej strane kvalifikáciu, ktorú potvrdzujú jej diplomy a jej príslušné profesijné skúsenosti, a na druhej strane profesijnú kvalifikáciu požadovanú vnútroštátnou právnou úpravou?

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46), ako aj – korigendá – Ú. v. EÚ L 229, s. 35 a Ú. v. EÚ L 197, 2005, s. 34).

Žaloba podaná 8. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Holandské kráľovstvo

(Vec C-230/07)

(2007/C 155/30)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: W. Wils a M. Shotter, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Holandské kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Holandské kráľovstvo si tým, že nezabezpečilo, aby podniky, ktoré prevádzkujú verejné telefónne siete, dali k dispozícii, pokiaľ je to technicky možné, orgánom spracovávajúcim núdzové volania, informácie o mieste volajúceho u všetkých volaní na jednotné európske núdzové volacie číslo „112“, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 26 ods. 3 smernice 2002/22/ES ([1]),

— zaviazať Holandské kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho práva uplynula 24. júla 2004.

([1]) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367).

Žaloba podaná 10. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Portugalská republika

(Vec C-234/07)

(2007/C 155/31)

Jazyk konania: portugalčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: M. Shotter a G. Braga da Cruz, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Portugalská republika

Návrhy žalobkyne

— rozhodnúť, že Portugalská republika si tým, že nezabezpečila, aby v praxi, pokiaľ je to technicky možné, informácie o mieste volajúceho u všetkých volaní na jednotné európske núdzové volacie číslo „112“ boli dané k dispozícii orgánom spracovávajúcim núdzové volania, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 26 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) ([1]), a

— zaviazať Portugalskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice uplynula 24. júla 2003.

([1]) Ú. v. ES L 108, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367.

Žaloba podaná 22. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Luxemburské veľkovojvodstvo

(Vec C-244/07)

(2007/C 155/32)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: P. Dejmek a N. Yerrell, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Luxemburské veľkovojvodstvo

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Luxemburské veľkovojvodstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/50/ES z 29. apríla 2004, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/48/ES o interoperabilite systému transeurópskych vysokorýchlostných železníc a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/16/ES o interoperabilite systému transeurópskych konvenčných železníc ([1]), nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 tejto smernice,

subsidiárne:

určiť, že Luxemburské veľkovojvodstvo si tým, že neoznámilo Komisii všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2004/50/ES z 29. apríla 2004, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/48/ES o interoperabilite systému transeurópskych vysokorýchlostných železníc a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/16/ES o interoperabilite systému transeurópskych konvenčných železníc, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 tejto smernice;

— zaviazať Luxemburské veľkovojvodstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2004/50/ES uplynula 29. apríla 2006.

([1]) Ú. v. EÚ L 164, s. 114; Mim. vyd. 13/034, s. 838, a korigendum Ú. v. EÚ L 220, s. 40.

Žaloba podaná 22. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Spolková republika Nemecko

(Vec C-245/07)

(2007/C 155/33)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: G. Braun, P. Dejmek, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Spolková republika Nemecko si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/50/ES ([1]) z 29. apríla 2004, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/48/ES ([2]) a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/16/ES ([3]) o interoperabilite systému transeurópskych konvenčných železníc, tým, že neprijala právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou, alebo tým, že o ich prijatí neinformovala Komisiu,

— zaviazať Spolkovú republiku Nemecko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2004/50/ES uplynula 30. apríla 2006.

([1]) Ú. v. EÚ L 164, s. 114; Mim. vyd. 13/034, s. 838.
([2]) Ú. v. ES L 235, s. 6; Mim. vyd. 13/017, s. 152.
([3]) Ú. v. ES L 110, s. 1.

Žaloba podaná 24. mája 2007 – Komisia Európskych spoločenstiev/Helénska republika

(Vec C-250/07)

(2007/C 155/34)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: M. Patakià a D. Kukovec, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Helénska republika si tým, že neuverejnila najskôr oznámenie o vyhlásení zadávacieho konania a tým, že neodôvodnene oneskorene odpovedala na žiadosti sťažovateľa odôvodniť odmietnutie jeho ponuky, nesplnila povinnosti týkajúce sa vyhlásenia zadávacieho konania pred začatím predkladania ponúk, ktoré jej vyplývajú z článku 20 ods. 2 smernice 93/38/EHS ([1]) zo 14. júna 1993 o koordinácii postupov verejného obstarávania subjektov pôsobiacich vo vodnom, energickom, dopravnom a telekomunikačnom sektore, a povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 41 ods. 4 smernice 93/38/EHS,

— zaviazať Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia obdržala sťažnosť týkajúcu sa nezrovnalostí, ktoré sa vyskytli počas zadávacieho konania, ktoré vyhlásil Dimosia Epikhirisi Ilektrismou (verejný podnik pre elektrickú energiu, „DEI“) na štúdiu, dodanie, prepravu, montáž a sprevádzkovanie dvoch jednotiek na výrobu elektrickej energie pre elektrickú centrálu v Atherinolakkos na Kréte.

Komisia tvrdí, že DEI neuverejnila oznámenie o vyhlásení zadávacieho konania v rozpore s článkom 20 ods. 2 písm. a) smernice 93/38/EHS, ktorý upravuje výnimky v prípade, že sú splnené podmienky, ktoré sa majú vykladať reštriktívne. Komisia osobitne tvrdí, že DEI nesprávne vykladá pojem „vhodné ponuky“ a predpoklad, že „pôvodné podmienky objednávky neboli podstatne zmenené“ na účely odôvodnenia uplatnenia výnimky na základe vyššie uvedeného ustanovenia.

Komisia takisto tvrdí, že v prejednávanej veci sa nie je možné odvolávať na striktnú nevyhnutnosť a extrémnu naliehavosť alebo nepredvídané udalosti v zmysle článku 20 ods. 2 písm. d), pretože ich DEI neodôvodnila.

Nakoniec, s ohľadom na judikatúru Súdneho dvora, Komisia tvrdí, že prišlo k významnému oneskoreniu týkajúcemu sa oznámenia dôvodov odmietnutia ponuky žalobcu v rozpore s článkom 21 ods. 4 smernice 93/38/EHS.

Následne Komisia tvrdí, že Helénska republika si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 20 ods. 2 a článku 41 ods. 4 smernice 93/38/EHS.

([1]) Ú. v. ES L 199, 9.8.1993, s. 84; Mim. vyd. 06/002, s. 194.

SÚD PRVÉHO STUPŇA

Pokračovanie činnosti Súdu prvého stupňa medzi 1. septembrom 2007 a 17. septembrom 2007

(2007/C 155/35)

Súd prvého stupňa na svojom plenárnom zasadnutí 6. júna 2007 zobral na vedomie, že z dôvodu súdnych prázdnin sa zloženie prísahy štyroch nových členov Súdu prvého stupňa pred Súdnym dvorom uskutoční až po týchto prázdninách, a že teda v súlade s článkom 5 tretím odsekom Štatútu Súdneho dvora až do doby, kedy funkciu prevezmú noví členovia Súdu prvého stupňa:

— predsedníctvo Súdu prvého stupňa bude zabezpečovať predseda Vesterdorf,

— predsedníctvo komôr zložených z piatich sudcov budú zabezpečovať predsedovia komôr Jaeger, Pirrung, Vilaras a Legal,

— predsedníctvo prvej komory bude zabezpečovať predseda komory Cooke,

— rozhodnutie zo 14. januára 2006 (Ú. v. EÚ C 10, s. 19) o zložení odvolacej komory a prideľovaní vecí tejto komore, rozhodnutie z 5. júla 2006 (Ú. v. EÚ C 190, s. 14) o zložení veľkej komory a určení sudcu nahrádzajúceho predsedu Súdu prvého stupňa na rozhodovanie o predbežných opatreniach a rozhodnutie z 15. januára 2007 (Ú. v. EÚ C 42, s. 22) o prideľovaní sudcov do komôr a kritériách prideľovania vecí sa budú naďalej uplatňovať.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. mája 2007 – Duales System Deutschland/Komisia

(Vec T-151/01) ([1])

(„Hospodárska súťaž — Zneužitie dominantného postavenia — Systém zberu a zhodnotenia obalov uvedených na trh v Nemecku a označených logom Der Grüne Punkt — Rozhodnutie konštatujúce zneužívanie dominantného postavenia — Prekážka vstupu — Poplatok podľa ‚zmluvy o užívaní loga'“)

(2007/C 155/36)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH, pôvodne Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland AG (Kolín, Nemecko) (v zastúpení: W. Deselaers, B. Meyring, E. Wagner a C. Weidemann, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: pôvodne S. Rating, neskôr P. Oliver, H. Gading a M. Schneider, napokon W. Mölls a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Vfw AG (Kolín, Nemecko) (v zastúpení: H. F. Wissel a J. Dreyer, advokáti), Landbell AG für Rückhol-Systeme (Mayence, Nemecko) a BellandVision GmbH (Pegnitz, Nemecko) (v zastúpení: A. Rinne a A. Walz, advokáti)

Predmet veci

Žaloba o neplatnosť rozhodnutia Komisie 2001/463/ES z 20. apríla 2001, týkajúceho sa konania o uplatnení článku 82 [ES] [*neoficiálny preklad*] (Vec COMP D3/34493 – DSD) (Ú. v. ES L 166, s. 1)

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamieta.*

2. *Žalobca Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH znáša svoje vlastné trovy konania a trovy konania Komisie, Landbell AG Rückhol-Systeme a BellandVision GmbH vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia.*

3. *Vfw AG znáša svoje vlastné trovy konania vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia.*

([1]) Ú. v. ES C 289, 13.10.2001.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. mája 2007 – Duales System Deutschland/Komisia

(Vec T-289/01) ([1])

(„Hospodárska súťaž — Kartely — Systém zberu a zhodnotenia obalov uvedených na trh v Nemecku a označených logom Der Grüne Punkt — Rozhodnutie o udelení výnimky — Povinnosti uložené Komisiou na zabezpečenie hospodárskej súťaže — Výlučnosť schválená prevádzkovateľom systému pre využívané podniky vykonávajúce zber — Obmedzenie hospodárskej súťaže — Nevyhnutnosť zabezpečenia prístupu konkurentov k zariadeniam na zber používaným prevádzkovateľom systému — Záväzky prijaté prevádzkovateľom systému“)

(2007/C 155/37)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH, predtým Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland AG (Kolín, Nemecko) (v zastúpení: W. Deselaers, B. Meyring, E. Wagner a C. Weidemann, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: pôvodne S. Rating, neskôr P. Oliver, H. Gading a M. Schneider, napokon W. Mölls a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastník, ktorý v konaní podporuje žalovanú: Landbell AG für Rückhol-Systeme (Mayence, Nemecko) (v zastúpení: A. Rinne a A. Walz, advokáti)

Predmet veci

Neplatnosť článku 3 rozhodnutia Komisie 2001/837/ES, zo 17. septembra 2001, v konaní začatom podľa článku 81 Zmluvy ES a článku 53 Dohody o EHP (veci COMP/34493 – DSD, COMP/37366 – Hofmann + DSD, COMP/37299 – Edelhoff + DSD, COMP/37291 – Rechmann + DSD, COMP/37288 – ARGE a päť ďalších podnikov + DSD, COMP/37287 – AWG a päť ďalších podnikov + DSD, COMP/37526 – Feldhaus + DSD, COMP/37254 – Nehlsen + DSD, COMP/37252 – Schönmakers + DSD, COMP/37250 – Altvater + DSD, COMP/37246 – DASS + DSD, COMP/37245 – Scheele + DSD, COMP/37244 – SAK + DSD, COMP/37243 – Fischer + DSD, COMP/37242 – Trienekens + DSD, COMP/37267 – Interseroh + DSD) (Ú. v. ES L 319, s. 1) alebo subsidiárne neplatnosť rozhodnutia v celom rozsahu a neplatnosť povinnosti žalobcu uvedenej v odôvodnení č. 72 tohto rozhodnutia

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamieta.*

2. *Žalobca Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland GmbH znáša tri štvrtiny svojich vlastných trov konania a je povinný nahradiť tri štvrtiny trov konania Komisie a trovy konania Landbell AG Rückhol-Systeme.*

3. *Komisia znáša štvrtinu svojich vlastných trov konania a je povinná nahradiť štvrtinu trov konania žalobcu.*

([1]) Ú. v. ES C 44, 16.2.2002.

Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. mája 2007 – F/Komisia

(Vec T-324/04) ([1])

(„Verejná služba — Úradníci — Príspevok na expatriáciu — Žaloba o neplatnosť — Žaloba o náhradu škody — Článok 4 ods. 1 písm. a) prílohy VII Služobného poriadku — Pojem medzinárodnej organizácie — Zvyčajné bydlisko a hlavné zamestnanie — Spätné zamietnutie príspevku na expatriáciu — Vrátenie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu“)

(2007/C 155/38)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: F (Rhode-Saint-Genèse, Belgicko) (v zastúpení: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: H. Krämer, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Na jednej strane návrh na zrušenie rozhodnutí Komisie, ktorými bol spätne zamietnutý žalobcovi príspevok na expatriáciu a stanovený spôsob vymáhania neoprávnene vyplatených súm z tohto dôvodu, a na druhej strane návrh na náhradu všetkých súm, ktoré boli alebo budú zrazené z platu žalobcu od februára 2004, zvýšené o úroky, ako aj návrh na náhradu škody smerujúci k náhrade fyzickej a psychickej ujmy, ktorú údajne utrpel

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamieta.*

2. *Každý z účastníkov konania znáša vlastné trovy konania.*

([1]) Ú. v. EÚ C 300, 4.12.2004.

Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. mája 2007 – Merant/ÚHVT – Focus Magazin Verlag (FOCUS)

(Vec T-491/04) ([1])

(„Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva FOCUS — Skoršia obrazová národná ochranná známka MICRO FOCUS — Pravdepodobnosť zámeny — Podobnosť označení — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94“)

(2007/C 155/39)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Merant GmbH (Ismaning, Nemecko) (v zastúpení: A. Schulz, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: pôvodne D. Schennen, neskôr G. Schneider, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Súdom prvého stupňa: Focus Magazin Verlag GmbH (Mníchov, Nemecko) (v zastúpení: U. Gürtler, advokát)

Predmet veci

Žaloba o neplatnosť podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT) z 18. októbra 2004 (vec R 542/2002-2), ktoré sa týka námietkového konania medzi Merant GmbH a Focus Magazin Verlag GmbH

Výrok rozsudku

1. *Rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ÚHVT) z 18. októbra 2004 (vec R 542/2002-2) sa zrušuje.*

2. *ÚHVT znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania žalobcu, Merant GmbH.*

3. *Vedľajší účastník konania, Focus Magazin Verlag GmbH, znáša svoje vlastné trovy konania.*

([1]) Ú. v. EÚ C 82, 2.4.2005.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. mája 2007 – Komisia/IIC

(Vec T-500/04) ([1])

(„Arbitrážna doložka — Právomoc Súdu prvého stupňa — Vrátenie zálohy vyplatenej Spoločenstvom na projekty financované v oblasti transeurópskych telekomunikačných sietí — Zánik — Nahraditeľnosť údajne vynaložených nákladov“)

(2007/C 155/40)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: G. Braun, W. Wils a N. Knittlmayer, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: IIC Informations-Industrie Consulting GmbH (Königswinter, Nemecko) (v zastúpení: E. Rott a J. Wolff, advokáti)

Predmet veci

Návrh podľa článku 238 ES smerujúci k tomu, aby sa žalovanému uložilo vrátenie časti zálohy vyplatenej Spoločenstvom v súvislosti s vykonaním dvoch zmlúv o financovaní v rámci kultúrnych programov

Výrok rozsudku

1. *IIC Informations-Industrie Consulting GmbH je povinný zaplatiť Komisii Európskych spoločenstiev hlavnú istinu vo výške 179 337 eur zvýšenú o úroky z omeškania vo výške 4 % ročne od 1. novembra 1998 do úplného zaplatenia dlžnej sumy.*

2. *V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.*

3. *Návrh IIC Informations-Industrie Consulting GmbH smerujúci k priznaniu ochrany proti nútenému výkonu tohto rozsudku sa zamieta.*

4. *IIC Informations-Industrie Consulting GmbH je povinný nahradiť trovy konania.*

([1]) Ú. v. EÚ C 82, 2.4.2005.

Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. mája 2007 – La Perla/ÚHVT – Worldgem Brands (NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC)

(Vec T-137/05) ([1])

(„Ochranná známka Spoločenstva — Konanie o výmaze — Slovná ochranná známka Spoločenstva NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC — Skoršie národné obrazové a slovné ochranné známky la PERLA a LA PERLA PARFUMS — Relatívny dôvod zamietnutia — Článok 52 ods. 1 písm. a) nariadenia (ES) č. 40/94 — Článok 8 ods. 5 nariadenia č. 40/94“)

(2007/C 155/41)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Gruppo La Perla SpA (Bologna, Taliansko) (v zastúpení: R. Morresi a A. Dal Ferro, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: pôvodne M. Capostagno, neskôr O. Montalto, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Súdom prvého stupňa: Worldgem Brands – Gestão e Investimentos L[da], predtým Cielo Brands – Gestão e Investimentos L[da] (Madeira, Portugalsko) (v zastúpení: G. Bozzola a C. Bellomunno, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 25. januára 2005 (vec R 537/2004-1) týkajúcemu sa konania o výmaze medzi Gruppo La Perla SpA a Worldgem Brands – Gestão e Investimentos L[da]

Výrok rozsudku

1. *Rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 25. januára 2005 (vec R 537/2004-1) sa zrušuje.*

2. *Vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť tretinu trov konania žalobcu.*

3. *Žalobca znáša dve tretiny svojich vlastných trov konania.*

4. *ÚHVT znáša svoje vlastné trovy konania.*

(1) Ú. v. EÚ C 132, 28.5.2005.

Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. mája 2007 – Trek Bicycle/ÚHVT – Audi (ALLTREK)

(Vec T-158/05) (1)

(„Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva ALLTREK — Skoršia národná slovná ochranná známka TREK — Relatívny dôvod zamietnutia — Neexistujúca podobnosť výrobkov — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94“)

(2007/C 155/42)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Trek Bicycle Corp. (Waterloo, Wisconsin, Spojené štáty) (v zastúpení: J. Kroher a A. Hettenkofer, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: pôvodne B. Müller, neskôr G. Schneider, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Súdom prvého stupňa: Audi AG (Ingolstadt, Nemecko) (v zastúpení: L. von Zumbush a M. Groebl, advokáti)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT z 2. februára 2005 (vec R 587/2004-4) týkajúcemu sa námietkového konania medzi Trek Bicycle Corp. a Audi AG

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamieta.*

2. *Žalobca je povinný nahradiť trovy konania Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory).*

3. *Vedľajší účastník znáša svoje vlastné trovy konania.*

(1) Ú. v. EÚ C 171, 9.7.2005.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. mája 2007 – Mebrom/Komisia

(Vec T-198/05) (1)

(„Mimozmluvná zodpovednosť — Dovoz metylbromidu do Európskej únie — Oneskorené zavedenie internetovej stránky umožňujúcej žiadať a udeľovať licencie a kvóty na dovoz — Články 6 a 7 nariadenia (ES) č. 2037/2000 — Škoda vyplývajúca z ušlého zisku — Existencia ujmy“)

(2007/C 155/43)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Mebrom NV (Rieme-Ertvelde) (v zastúpení: C. Mereu a K. Van Maldegem, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: U. Wölker a X. Lewis, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba o náhradu škody údajne utrpenej žalobcom v dôsledku toho, že Komisia nezaviedla systém, ktorý by umožnil dovážať metylbromid do Európskej únie v januári a februári 2005 na účely kritických použití

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamieta.*

2. *Žalobca znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy konania Komisie.*

(1) Ú. v. EÚ C 182, 23.7.2005.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. mája 2007 – Mebrom/Komisia

(Vec T-216/05) (1)

(„Ochrana ozónovej vrstvy — Dovoz metylbromidu do Európskej únie — Zamietnutie pridelenia kvóty na dovoz metylbromidu na kritické použitie na rok 2005 — Žaloba o neplatnosť — Prípustnosť — Vykonanie článkov 3, 4, 6 a 7 nariadenia (ES) č. 2037/2000 — Legitímna dôvera — Právna istota“)

(2007/C 155/44)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Mebrom NV (Rieme-Ertvelde, Belgicko) (v zastúpení: C. Mereu a K. Van Maldegem, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: U. Wölker a X. Lewis, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na zrušenie údajného rozhodnutia obsiahnutého v liste Komisie z 11. apríla 2005 adresovanom žalobkyni a týkajúcom sa pridelenia kvót na dovoz metylbromidu na rok 2005

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamieta.*

2. *Žalobkyňa znáša svoje vlastné trovy konania, ako aj trovy Komisie.*

([1]) Ú. v. EÚ C 182, 23.7.2005.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. mája 2007 – Procter & Gamble/ÚHVT (Štvorhranné biele tablety s farebným kvetinovým vzorom)

(Spojené veci T-241/05, T-262/05 až T-264/05, T-346/05, T-347/05, T-29/06 až T-31/06) ([1])

(„Ochranná známka Spoločenstva — Prihlášky trojrozmerných ochranných známok Spoločenstva — Štvorhranné biele tablety s farebným kvetinovým vzorom — Absolútny dôvod zamietnutia — Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94 — Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti")

(2007/C 155/45)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Ohio, Spojené Štáty) (v zastúpení: G. Kuipers, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: pôvodne D. Schennen, neskôr G. Schneider, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Deväť žalôb podaných proti rozhodnutiam prvého odvolacieho senátu ÚHVT zo 14. apríla 2005 (vec R 843/2004-1), z 3. mája 2005 (vec R 845/2004-1), zo 4. mája 2005 (vec R 849/2004-1), z 1. júna 2005 (vec R 1184/2004-1), zo 6. júla 2005 (veci R 1188/2004-1 a R 1182/2004-1), zo 16. novembra 2005 (vec R 1183/2004-1), z 21. novembra 2005 (vec R 1072/2004-1) a z 22. novembra 2005 (vec R 1071/2004-1), týkajúcich sa prihlášky trojrozmerných ochranných známok

Výrok rozsudku

1. *Žaloby sa zamietajú.*

2. *Žalobkyňa je povinná nahradiť trovy konania.*

([1]) Ú. v. EÚ C 205, 20.8.2005.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. mája 2007 – Henkel/ ÚHVT – SERCA (COR)

(Vec T-342/05) ([1])

(„Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva COR — Skoršia národná obrazová ochranná známka obsahujúca slovný prvok ‚dor' v gotickom písme — Relatívne dôvody zamietnutia — Neexistencia pravdepodobnosti zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94")

(2007/C 155/46)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Henkel KGaA (Düsseldorf, Nemecko) (v zastúpení: C. Osterrieth, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (v zastúpení: pôvodne A. Folliard-Moguiral, neskôr G. Schneider, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT: Serra Y Roca, SA (SERCA) (Barcelona, Španielsko)

Predmet veci

Návrh na zrušenie rozhodnutia prvého odvolacieho senátu ÚHVT zo 14. júla 2005 (vec R 556/2003-1), týkajúceho sa námietkového konania medzi Henkel KGaA a Serra Y Roca, SA (SERCA)

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamieta.*

2. *Žalobca je povinný nahradiť trovy konania.*

([1]) Ú. v. EÚ C 296, 26.11.2005.

Rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. mája 2007 – Parlament/Eistrup

(Vec T-223/06 P) ([1])

(„Odvolanie — Žaloba podpísaná advokátom pomocou pečiatky — Neprípustnosť žaloby“)

(2007/C 155/47)

Jazyk konania: dánčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Európsky parlament (v zastúpení: H. von Hertzen a L. Knudsen, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Ole Eistrup (Knebel, Dánsko) (v zastúpení: S. Hjelmborg a M. Honoré, advokáti)

Predmet veci

Odvolanie podané proti uzneseniu Súdu pre verejnú službu Európskej únie (druhá komora) z 13. júla 2006, Eistrup/Parlament (F-102/05, zatiaľ neuverejnené v Zbierke), smerujúce k zrušeniu tohto uznesenia

Výrok rozsudku

1. *Uznesenie Súdu pre verejnú službu Európskej únie z 13. júla 2006, Eistrup/Parlament (F-102/05, zatiaľ neuverejnené v Zbierke), sa zrušuje.*

2. *Žaloba podaná pánom Eistrupom na Súd pre verejnú službu vo veci F-102/05 sa odmieta ako neprípustná.*

3. *Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania tak v konaní na prvom stupni, ako aj v odvolacom konaní.*

([1]) Ú. v. EÚ C 249, 14.10.2006.

Uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 21. mája 2007 – Kronberger/Parlament

(Vec T-18/07 R)

(„Predbežné opatrenie — Akt týkajúci sa volieb poslancov Európskeho parlamentu — Návrh predbežných opatrení — Neprípustnosť“)

(2007/C 155/48)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Hans Kronberger (Viedeň, Rakúsko) (v zastúpení: W. Weh, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament (v zastúpení: H. Krück, N. Lorenz a M. Windisch, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh predbežných opatrení týkajúcich sa jednak predbežného zrušenia mandátu v Európskom parlamente súčasného držiteľa a jednak predbežného pridelenia tohto mandátu žalobcovi

Výrok uznesenia

1. *Návrh predbežného opatrenia sa zamieta.*

2. *O trovách konania sa rozhodne neskôr.*

Žaloba podaná 16. apríla 2007 – P. P. TV/ÚHVT – Rentrak (PPT)

(Vec T-118/07)

(2007/C 155/49)

Jazyk žaloby: portugalčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: P. P. TV – Publicidade de Portugal e Televisão, SA (Lisabon, Portugalsko) (v zastúpení: I. de Carvalho Simões a J. Conceição Pimenta, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: RENTRAK Corp

Návrhy žalobkyne

— zrušiť rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu zo 7. februára 2007 vo veci R 1040/2005-1 (napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 28. júna 2005, č. 2254),

— v dôsledku toho nariadiť Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu, aby zamietol prihlášku ochrannej známky Spoločenstva č. 1758382 pre všetky uvedené služby,

— zaviazať žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: RENTRAK Corp.

Prihlasovaná ochranná známka: slovná ochranná známka PPT (služby distribúcie videokaziet na základe zdieľaných príjmov alebo platenia za užitie; požičiavanie video a DVD nahrávok; požičiavanie videorekordérov a DVD prehrávačov; distribúcia videokaziet; požičiavanie on-line videokaziet, DVD kaziet, videorekordérov a DVD prehrávačov prostredníctvom celosvetovej informačnej siete, trieda 41).

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietky: žalobkyňa.

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietky: portugalská národná ochranná známka č. 330.375 tvorená slovným prvkom „PPTV“ (služby súvisiace so „vzdelávaním, školeniami, zábavou a športovými a kultúrnymi činnosťami“, trieda 41).

Rozhodnutie námietkového oddelenia: prijatie námietok a zamietnutie prihlášky ochrannej známky Spoločenstva.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zrušenie rozhodnutia námietkového oddelenia a zamietnutie námietok.

Dôvody žaloby:

Podobnosť služieb: výklad odvolacieho senátu, podľa ktorého vzhľadom na to, že služby, na ktoré sa vzťahuje dotknutá ochranná známka, sú iba distribučné služby, nie sú určené rovnakým spotrebiteľom, takže nemajú súvislosť so službami žalobkyne, je veľmi zužujúci.

Grafická podobnosť a nebezpečenstvo zámeny: Prvé tri písmená oboch označení sú úplne rovnaké. Žiadna z ochranných známok nemá bezprostredný význam pre portugalského spotrebiteľa, a preto budú vnímané ako fantazijné a v dôsledku toho originálne označenie.

Nebezpečenstvo zámeny zahrňuje nebezpečenstvo asociácie.

Aj keď sa portugalským spotrebiteľom podarí rozlíšiť ochranné známky, nie je vylúčená možnosť, že im priznajú rovnaký pôvod alebo sa budú domnievať, že existujú obchodné, hospodárske alebo organizačné vzťahy medzi podnikmi, ktoré sú majiteľmi ochranných známok, čo môže viesť k nekalej súťaži, aj keby to prihlasovateľka dotknutej ochrannej známky nemala v úmysle.

Žaloba podaná 24. apríla 2007 – Mohr & Sohn/Komisia

(Vec T-131/07)

(2007/C 155/50)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt [Niederwalluf (Rhg), Nemecko] (v zastúpení: F. von Waldstein, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

— zrušiť rozhodnutie žalovanej z 28. februára 2007 a Komisii Európskych spoločenstiev nariadiť, aby žalobkyni udelila pre žeriavové plavidlo „Niclas“ výnimku podľa článku 4 ods. 6 nariadenia Rady (ES) č. 718/1999 z 29. marca 1999 o pláne kapacity flotily spoločenstva na podporu vnútrozemskej vodnej dopravy,

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa napáda rozhodnutie Komisie DG-Greffe (2007) D/200972 z 28. februára 2007 týkajúce sa jej žiadosti o udelenie výnimky pre žeriavové plavidlo „Niclas“ podanej podľa článku 4 ods. 6 nariadenia (ES) č. 718/1999 ([1]). Žalobkyňa požiadala vylúčiť toto špecializované plavidlo z pôsobnosti pravidla „staré za nové“. V napadnutom rozhodnutí žalovaná rozhodla o neudelení príslušnej výnimky pre plavidlo „Niclas“.

Na odôvodnenie svojej žaloby žalobkyňa predovšetkým uvádza, že žeriavové plavidlo „Niclas“ nie je plavidlom spadajúcim do pôsobnosti nariadenia č. 718/1999. V tomto smere uvádza, že dotknuté plavidlo nemá doklad plavidla plaviaceho sa na Rýne, ktorý je však podmienkou legálnej prepravy tovaru na európskych vodných cestách. Podľa názoru žalobkyne sa žeriavové plavidlo „Niclas“ neodlišuje od plavidiel používaných výlučne na skladovanie tovaru podľa článku 2 ods. 2 písm. f) nariadenia č. 718/1999 alebo od bágrovacích zariadení, resp. plávajúcich konštrukčných stavebných zariadení v zmysle článku 2 ods. 2 písm. g) tohto nariadenia.

([1]) Nariadenie Rady (ES) č. 718/1999 z 29. marca 1999 o pláne kapacity flotily spoločenstva na podporu vnútrozemskej vodnej dopravy.

Žaloba podaná 2. mája 2007 – Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares/Komisia

(Vec T-137/07)

(2007/C 155/51)

Jazyk konania: portugalčina

Účastníci konania

Žalobca: Portela, Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda. (Queluz, Portugalsko) (v zastúpení: C. Mourato, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

— uložiť Komisii povinnosť konať v súlade s článkom 14 smernice 93/42/EHS ([1]) zo 14. júna 1993, najmä uložiť povinnosť prostredníctvom Nemecka požadovať, aby oznámený subjekt uplatnil povinné poistenie zodpovednosti za škodu podľa bodu 6 prílohy XI smernice 93/42 a bodu 7 písm. a) dokumentu MedDev 2.10-2 Rev 1 Apríl 2001, na účely náhrady škody spôsobenej žalobcovi,

— subsidiárne v prípade, že žalobca neobdrží náhradu spôsobenej škody prostredníctvom povinného poistenia zodpovednosti za škodu, uložiť Komisii povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 419 665,42 eur ako náhradu spôsobenej škody,

— uložiť Komisii povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania na základe referenčnej sadzby Európskej centrálnej banky, zvýšené o dva percentuálne body, odo dňa podania tejto žaloby,

— zaviazať Komisiu na náhradu trov konania v súlade s článkom 87 ods. 2 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, osobitne nevyhnutných nákladov vynaložených žalobcom v súvislosti s konaním, najmä nákladov na cestu a pobyt a odmeny advokátov, v súlade s článkom 91 písm. b) uvedeného rokovacieho poriadku.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti žalobca, obchodná spoločnosť so sídlom v Portugalsku, doviezol z Taiwanu v prvej polovici roka 2002 dve položky obsahujúce 5 184 digitálnych teplomerov vyrobených podnikom Geon Corporation (ďalej len „Geon“), ktoré sa ukázali ako chybné.

Systém akosti Geon bol monitorovaný TÜV Rheinland, ktorý mal ako oznámený subjekt zodpovedný za uvedený postup zákonnú povinnosť vykonať primerané inšpekčné prehliadky a posudzovanie na účely zabezpečenia, že výrobca uplatnil schválený systém akosti, prípadne vykonávať neočakávané inšpekčné prehliadky u výrobcu, v priebehu ktorých mohol vykonať alebo nechať vykonať skúšky, aby overil, či systém akosti riadne funguje v súlade s článkami 4.2 a 4.3 prílohy V smernice.

Dotknutý oznámený subjekt TÜV Rheinland nebol schopný zabezpečiť spôsobilosť certifikovaného výrobku pre bezpečné uvedenie na trh v Európe, pričom tiež odmietol prevziať zodpovednosť, keď ho žalobca upozornil na vážne problémy spôsobené uvedeným výrobkom.

Uvedený subjekt tým porušil bod 4 prílohy V uvedenej smernice a body 1, 2 a 4 a osobitne body 4.1, 4.3 a 4.4 Modulu D (zabezpečenie akosti výroby) rozhodnutia Rady 93/465/EHS z 22. júla 1993 ([2]).

Postup, ktorý majú Komisia a členské štáty sledovať, pokiaľ existujú akékoľvek pochybnosti vzhľadom na príslušnosť oznámeného subjektu, spočíva, ako vyplýva z prvého pododseku bodu 6.2.2. Pokynov o uplatnení smerníc založených na novom prístupe a celkovom prístupe, v opätovnom posúdení schopnosti subjektu uskutočniť činnosti, pre uskutočnenie ktorých bol oznámený.

Do právomoci Komisie patrí požadovať, aby príslušný nemecký orgán v súlade s bodom A kapitoly I prílohy rozhodnutia 93/465 prijal vhodné opatrenia v zmysle dokumentu MedDev 2.10-2 Rev 1 Apríl 2001 a aby konal vo vzťahu k subjektu, ktorý sám oznámil.

Pre okolnosti ako v tejto veci, keď vyjde najavo chyba v postupe pri posudzovaní akosti výroby dotknutého podniku, ktorá vedie k uvedeniu na trh výrobku, ktorý nespĺňa požiadavky a predstavuje nebezpečenstvo pre zdravie spotrebiteľov, stanovuje bod 6 prílohy XI uvedenej smernice, že oznámený subjekt je povinný uzavrieť poistenie zodpovednosti za škodu pre prípad nehody, zahŕňajúci najmä prípady, keď oznámený orgán musí odňať alebo pozastaviť platnosť certifikátov, ako tiež výslovne stanovuje bod 7 dokumentu MedDev 2.10-2 Rev 1.

Nezávisle na zodpovednosti vnútroštátnych orgánov poverených kontrolou trhu za prieskum kompetencie oznámeného subjektu, a napriek tomu, že Komisia nemôže konať vo vzťahu k uvedenému subjektu priamo, je úlohou Komisie, ktorá bola systematicky upozorňovaná na vzniknutý závažný problém, aby konala s členským štátom, v ktorom má dotknutý subjekt sídlo, a prinútila ho prijať nápravné opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie bezpečnosti a zdravia európskych občanov, v súlade s ustanovením článku 152 ods. 1 Zmluvy ES.

Žalobca iba požadoval, aby Komisia prostredníctvom Nemecka prinútila príslušný nemecký vnútroštátny orgán BfArM na uplatnenie poistenia zodpovednosti za škodu povinného *ex lege* a tým umožnila žalobcovi dosiahnuť náhradu škody spôsobenej uvedením na trh výrobku, ktorý nie je v súlade s označením zhody CE.

Podľa bodu 8.3.3 Pokynov „Komisia je zodpovedná za vykonanie doložky o ochrane na úrovni Spoločenstva a za zabezpečenie jej uplatnenia v celom Spoločenstve“.

Infarmed (Instituto Nacional da Farmácia e do Medicamento, Národný inštitút pre farmáciu a liečivá) pozastavil uvádzanie na trh dotknutého výrobku v Portugalsku a nariadil jeho stiahnutie z trhu najmä na základe článku 14 B uvedenej smernice.

Komisia teda porušila tieto ustanovenia: článok 152 ods. 1 Zmluvy ES, článok 14 B smernice 93/42, bod 6.2.2 prvý pododsek a body 8.2.2, 8.2.3., 8.3.2 a 8.3.3 Pokynov o uplatnení smerníc založených na novom prístupe a celkovom prístupe a bod 1 kapitoly I prílohy rozhodnutia 93/465.

Nesplnením povinností vyplývajúcich z vyššie uvedených ustanovení Komisia zabránila žalobcovi získať náhradu spôsobenej škody prostredníctvom povinného poistenia zodpovednosti za škodu.

Žalobca očakával predaj najmenej 500 000 teplomerov za rok.

Od okamihu prijatia rozhodnutia o stiahnutí uvedeného výrobku z trhu bol uvedený trh pre žalobcu uzavretý, pretože jeho meno bolo nenapraviteľne spojené s nesplnením požiadaviek na výrobok, ktorý uviedol na trh.

Škoda spôsobená žalobcovi dosiahla celkovú výšku 2 419 665,42 eur.

([1]) Smernica Rady 93/42/EHS zo 14. júna 1993 o zdravotníckych pomôckach (Ú. v. ES L 169, s. 1; Mim. vyd. 13/012, s. 82).
([2]) Ú. v. ES L 220, s. 23; Mim. vyd. 13/012, s. 195.

Žaloba podaná 4. mája 2007 – Schindler Holding a i./ Komisia

(Vec T-138/07)

(2007/C 155/52)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: Schindler Holding Ltd (Hergiswil, Švajčiarsko), Schindler Management AG (Ebikon, Švajčiarsko), S.A. Schindler N.V. (Brusel, Belgicko), Schindler Sàrl (Luxemburg, Luxembursko), Schindler Liften B.V. ('s-Gravenhage, Holandsko) a Schindler Deutschland Holding GmbH (Berlín, Nemecko) (v zastúpení: R. Bechtold, W. Bosch, U. Soltész a S. Hirsbrunner, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkýň

— podľa článku 231 ods. 1 ES zrušiť rozhodnutie z 21. februára 2007 (vec COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators),

— subsidiárne, znížiť pokuty uložené uvedeným rozhodnutím,

— podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa zaviazať žalovanú na náhradu trov konania žalobkýň.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyne napádajú rozhodnutie Komisie K(2007) 512, konečné znenie, z 21. februára 2007 vo veci COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators. V napadnutom rozhodnutí boli žalobkyniam a ďalším podnikom uložené pokuty za účasť na kartelovej dohode týkajúcej sa montáže a údržby výťahov a eskalátorov v Belgicku, Nemecku, Luxembursku a Holandsku. Podľa názoru Komisie dotknuté podniky porušili článok 81 ES.

Na odôvodnenie svojej žaloby žalobkyne uvádzajú tieto žalobné dôvody:

— porušenie zásady určitosti článkom 23 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003 ([1]), pretože toto ustanovenie dáva Komisii neobmedzenú mieru voľnej úvahy pri vymeriavaní pokuty,

— porušenie zásady zákazu spätnej účinnosti pokutou uloženou Komisiou,

— neúčinnosť usmernenia k metóde stanovovania pokút (ďalej len „usmernenia z roku 1998“) ([2]), pretože nedostatočne diferencujú väzbu východiskových súm s protiprávnym konaním a Komisii ponechávajú príliš veľký priestor pre voľnú úvahu pri vymeriavaní pokuty,

— protiprávnosť dokazovania prostredníctvom korunných svedkov na základe oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút ([3]) kvôli porušeniu zásady *nemo tenetur* resp. práva odoprieť priznanie, zásady *in dubio pro reo* a zásady proporcionality, ako aj kvôli prekročeniu právomocí zo strany Komisie vydaním tejto úpravy,

— porušenie zásady deľby moci a porušenie požiadaviek právneho štátu na konanie,

— rozpor napadnutého rozhodnutia s medzinárodným právom, kvôli vyvlastňovacej povahe uložených pokút,

— porušenie usmernení z roku 1998 kvôli príliš vysokým základným a východiskovým sumám vzhľadom na konkrétne protiprávne konanie,

— porušenie usmernení z roku 1998 kvôli nedostatočnému zohľadneniu, resp. nezohľadneniu poľahčujúcich okolností,

— porušenie úpravy o korunnom svedkovi z roku 2002 kvôli príliš nízkym zníženiam pokút z dôvodu spolupráce, resp. ich bezdôvodnému odmietnutiu,

— neprimeranosť výšky pokút,

— protiprávnosť napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v ktorom smeruje proti Schindler Holding Ltd a Schindler Management AG, pretože týmto subjektom nebolo rozhodnutie účinne oznámené z dôvodu neexistujúcej medzinárodnej dohody so Švajčiarskom,

— neexistencia podmienok pre solidárnu zodpovednosť Schindler Holding Ltd,

— porušenie článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, pretože boli prekročené maximálne výšky pokút.

(1) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).
(2) Oznámenie Komisie – Usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESUO (Ú. v. ES C 9, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171).
(3) Oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155).

Žaloba podaná 2. mája 2007 – Pioneer Hi-Bred International/Komisia

(Vec T-139/07)

(2007/C 155/53)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Pioneer Hi-Bred International Inc. (Johnston, USA) v zastúpení: J. Temple Lang, Solicitor)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

— určiť, že Komisia tým, že nepredložila regulačnému výboru návrh opatrení prijímaných podľa článku 5 ods. 2 rozhodnutia Rady, konala v rozpore s článkom 18 smernice 2001/18 o zámernom uvoľnení geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia,

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca na základe článku 232 ES tvrdí, že Komisia v rozpore s článkom 18 smernice 2001/18/ES o zámernom uvoľnení geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia (1) nezabezpečila prijatie rozhodnutia týkajúceho sa ohlásenia žiadateľa o uvedení geneticky modifikovanej kukurice odolnej voči hmyzu 1507 na trh.

Žalobca uvádza, že podľa postupu stanoveného smernicou musí Komisia zabezpečiť prijatie rozhodnutia týkajúceho sa oznámenia a jeho zverejnenie v lehote, ktorú stanovuje smernica. Žalobca okrem toho tvrdí, že Komisia tým, že nepredložila regulačnému výboru návrh opatrení, ktoré je potrebné prijať, porušila svoju povinnosť zabezpečiť prijatie tohto rozhodnutia, hoci všetky požiadavky stanovené smernicou pre žiadateľa a ostatných účastníkov konania boli splnené v súlade so smernicou.

Žalobca tiež tvrdí, že Komisia mala prijať stanovisko podľa článku 232 ES, ale neurobila tak. Podľa žalobcu to malo nepriaznivé následky na jeho právnu situáciu.

(1) Smernica 2001/18/ES Európskeho parlamentu a Rady z 12. marca 2001 o zámernom uvoľnení geneticky modifikovaných organizmov do životného prostredia a o zrušení smernice Rady 90/220/EHS (Ú. v. ES L 106, s. 1; Mim. vyd. 15/006, s. 77).

Žaloba podaná 26. apríla 2007 – Chi Mei Optoelectronics Europe a Chi Mei Optoelectronics UK/Komisia

(Vec T-140/07)

(2007/C 155/54)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Chi Mei Optoelectronics Europe BV (Hoofddorp, Holandsko) a Chi Mei Optoelectronics UK Ltd (Havant, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: S. Völcker, F. Louis, A. Vallery, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcov

— zrušiť napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, a

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Svojou žalobou žalobcovia žiadajú zrušiť rozhodnutie Komisie K(2007)546 z 15. februára 2007, na základe ktorého Komisia uložila žalobcom povinnosť, aby podľa čl. 18 ods. 3 nariadenia Rady č. 1/2003 (1), predložili konkrétne informácie a dokumenty týkajúce sa postupov, ktoré sú predmetom vyšetrovania vo veci COMP/F/39309 -Poťah tekutých kryštálov tranzistorov tenkým filmom.

Žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je protiprávne, keďže Komisia nemá vyšetrovaciu a donucovaciu právomoc, aby mohla dcérskym spoločnostiam v EÚ uložiť povinnosť predložiť dokumenty a poskytnúť informácie, ktorými disponujú iba právne subjekty, ktoré nepatria do právomoci Komisie. Žalobcovia preto uvádzajú, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď im zaslala formálnu žiadosť o informácie, na základe ktorej boli títo žalobcovia povinní poskytnúť dokumenty a informácie, ktoré vlastní a ktorými môže disponovať len ich materská spoločnosť nachádzajúca sa mimo územia EÚ.

Presnejšie žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie porušuje článok 18 ods. 1 a 3 nariadenia Rady č. 1/2003, keďže nezohľadňuje doktrínu o vlastníctve dokumentov a disponovaní s nimi a z toho dôvodu ani základné obmedzenie uvedených ustanovení. Okrem toho žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie porušuje základné zásady medzinárodného práva, to znamená zásadu teritoriality, suverenity, nezasahovania a rovnosti štátov tým, že údajne presadzuje donucovaciu právomoc vo vzťahu k spoločnosti nachádzajúcej sa mimo územia EÚ.

(1) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

Žaloba podaná 7. mája 2007 – ThyssensKrupp Liften Ascenseurs/Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec T-144/07)

(2007/C 155/55)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: ThyssensKrupp Liften Ascenseurs NV/SA (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: V. Turner a D. Mes, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

— zrušiť sporné rozhodnutie v rozsahu, v ktorom sa týka žalobkyne,

— subsidiárne, znížiť pokutu, ktorá bola solidárne uložená žalobkyni,

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa napáda rozhodnutie Komisie K(2007) 512, konečné znenie, vo veci COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators. Navrhuje zrušenie rozhodnutia v rozsahu, v ktorom sa jej týka, a subsidiárne zníženie pokuty, ktorá jej bola uložená.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza po prvé, že Komisia nebola oprávnená uplatniť článok 81 ES, pretože protiprávne konanie nemalo žiadny podstatný vplyv na obchod medzi štátmi Európskej únie.

Žalobkyňa subsidiárne uvádza, že Komisia nie je najvhodnejším orgánom na ochranu hospodárskej súťaže pre uplatnenie článku 81 ES v zmysle oznámenia Komisie o spolupráci v rámci siete orgánov na ochranu hospodárskej súťaže [*neoficiálny preklad*] (1). Komisia tým, že napriek tomu začala konanie, porušila legitímnu dôveru, ktorú žalobkyňa mohla vyvodzovať z použitia tohto oznámenia.

Po tretie, Komisia začatím konania a stanovením pokuty porušila zásadu *ne bis in idem*, zásadu právnej istoty, zásadu ochrany legitímnej dôvery a zásadu riadnej správy, pretože belgický orgán na ochranu hospodárskej súťaže žalobkyni odpustil pokuty týkajúce sa účasti na porušení práva o karteloch, ktoré je predmetom napadnutého rozhodnutia.

Komisia okrem toho neprávom konštatovala, že žalobkyňa, ThyssenKrupp Elevators AG a ThyssenKrupp AG solidárne zodpovedajú za protiprávne konanie, ktorého sa dopustila žalobkyňa.

Žalobkyňa okrem toho uvádza, že Komisia stanovením uloženej pokuty porušila článok 23 nariadenia č. 1/2003 (2), usmernenia k metóde stanovovania pokút (3), zásadu rovnosti zaobchádzania a zásadu proporcionality. Komisia ďalej nedodržala maximálnu výšku pokuty podľa článku 23.

Tiež stanovením toho, v akom rozsahu má byť znížená pokuta, ktorá by inak bola žalobkyni uložená, vzhľadom na jej spoluprácu na základe oznámenia o oslobodení od pokút a znížení pokút (úprava o korunnom svedkovi) (4), Komisia porušila toto oznámenie a zásadu rovnosti zaobchádzania.

Konečne stanovením toho, v akom rozsahu má byť znížená pokuta, ktorá by inak bola žalobkyni uložená, vzhľadom na jej spoluprácu mimo rámca úpravy o korunnom svedkovi, Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania, zásadu proporcionality, zásadu ochrany legitímnej dôvery a zásady riadnej správy.

(1) Ú. v. ES C 101, s. 43.
(2) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).
(3) Oznámenie Komisie – Usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESUO (Ú. v. ES C 9, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171).
(4) Oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155).

Žaloba podaná 7. mája 2007 – OTIS a i./Komisia

(Vec T-145/07)

(2007/C 155/56)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Otis SA (Dilbeek, Belgicko), Otis GmbH & Co. OHG (Berlín, Nemecko), Otis BV (Amersfoort, Holandsko) a Otis Elevator Co. (Farmington, Spojené štáty) (v zastúpení: A. Winckler, lawyer, a J. Temple Lang, solicitor)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkýň

— zrušiť alebo podstatne znížiť pokutu uloženú spoločnosti Otis na základe rozhodnutia,

— zaviazať Komisiu na náhradu trov konania a iných nákladov, ktoré vznikli spoločnosti Otis v súvislosti s touto vecou, a

— prijať všetky ostatné opatrenia, ktoré Súdny dvor považuje za vhodné.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyne podľa článku 230 ES žiadajú čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie K(2007) 512, konečné znenie, z 21. februára 2007 (vec COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators), ktorým bola žalobkyniam spolu s ďalším podnikmi pripísaná zodpovednosť za účasť na štyroch jednotlivých, rozsiahlych a pokračujúcich porušeniach článku 81 ods. 1 ES tým, že si rozdelili trhy dohodou a/alebo zosúladeným konaním pri verejnom obstarávaní a uzatváraní zmlúv týkajúcich sa predaja, montáže, údržby a modernizácie výťahov a eskalátorov.

Žalobkyne bez toho, aby popierali skutkový stav uvedený v napadnutom rozhodnutí, opierajú svoju žalobu o deväť žalobných dôvodov.

Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď pripísala Otis Elevator Company zodpovednosť za konanie miestnych právnych subjektov, pretože Otis Elevator Company nemala žiadny rozhodujúci vplyv na každodenné obchodné aktivity týchto miestnych dcérskych spoločností a nemohla vedieť o ich protiprávnom konaní.

Komisia nesprávne uplatnila usmernenia k metóde stanovovania pokút ([1]) a porušila zásadu proporcionality, keď

— zvýšila pokutu za odrádzanie na základe obratu celého koncernu a

— stanovila východiskovú sumu pokuty z obratu v Nemecku, pretože nezohľadnila skutočnosť, že protiprávne dohody sa týkali len eskalátorov a výťahov veľkej hodnoty/vysokorýchlostných výťahov, ktoré predstavujú len malú časť z celkového počtu výťahov.

Komisia porušila oznámenie o oslobodení od pokút a znížení pokút ([2]) tým, že

— neoslobodila spoločnosť Otis od pokút za protiprávne dohody v Nemecku, keďže Otis ako jediná spoločnosť predložila dôkazy a informácie o *celkovom* rozsahu a o trvaní kartelov týkajúcich sa výťahov a eskalátorov, alebo

— nepriznala čiastočné oslobodenie od pokút týkajúcich sa eskalátorov a výťahov za určité obdobia a toto rozhodnutie neodôvodnila.

Komisia mala subsidiárne poskytnúť zníženie o 50 % a v každom prípade zníženie v podstatne väčšom rozsahu ako o 25 %. Žalobkyne tvrdia, že Komisia nesprávne posúdila rozsah a podstatne vyššiu hodnotu dôkazov, ktoré jej poskytla spoločnosť Otis.

Komisia ďalej porušila zásadu ochrany legitímnej dôvery a zásadu proporcionality, keď

— neposkytla obvyklé zníženie o 10 % za nespochybnenie skutkových okolností týkajúcich sa Belgicka, Nemecka a Luxemburska a

— neposkytla žiadne zníženie za predloženie objasňujúcich a doplňujúcich informácií.

Napokon Komisia pri stanovovaní pokuty týkajúcej sa Belgicka, Nemecka a Luxemburska nesprávne uplatnila oznámenie o oslobodení od pokút a znížení pokút.

([1]) Oznámenie Komisie zo 14. januára 1998 nazvané „Usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESUO“ (Ú. v. ES, C 9, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171).

([2]) Oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155).

Žaloba podaná 7. mája 2007 – United Technologies/Komisia

(Vec T-146/07)

(2007/C 155/57)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: United Technologies Corp. (Hartford, Spojené štáty) (v zastúpení: A. Winckler, lawyer a J. Temple Lang, solicitor)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

— zrušiť alebo podstatne znížiť pokutu uloženú UTC na základe rozhodnutia,

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania a iných nákladov, ktoré vznikli UTC v súvislosti s touto vecou, a

— prijať všetky ostatné opatrenia, ktoré Súdny dvor považuje za vhodné.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Vo svojej žalobe žalobkyňa podľa článku 230 ES žiada čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie K(2007) 512, konečné znenie, z 21. februára 2007 (vec COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators), ktorým bola žalobkyni a ďalším podnikom pripísaná zodpovednosť za účasť na štyroch jednotlivých, rozsiahlych a pokračujúcich porušeniach článku 81 ods. 1 ES tým, že si rozdelili trhy dohodou a/alebo zosúladeným konaním pri verejnom obstarávaní a uzatváraní zmlúv týkajúcich sa predaja, montáže, údržby a modernizácie výťahov a eskalátorov.

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že Komisia sa nesprávne domnievala, že zodpovednosť materskej spoločnosti za konanie dcérskej spoločnosti je daná už tým, že materská spoločnosť vlastní jej 100 %-ný podiel. V tejto súvislosti uvádza, že: i) podľa článku 23 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003 ([1]) je potrebné dokázať úmysel alebo nedbanlivosť; ii) materská spoločnosť by musela mať v období porušovania skutočnú kontrolu obchodnej politiky dcérskej spoločnosti, alebo by musela o protiprávnom konaní vedieť a nič nepodniknúť na jeho ukončenie, a iii) zodpovednosť materskej spoločnosti za porušovanie právnych predpisov týkajúcich sa kartelov jej dcérskymi spoločnosťami by sa musela zakladať na jej skutočnom správaní a nie na možnosti vykonávať vplyv.

Žalobkyňa ďalej tvrdí, že domnienka jej zodpovednosti bola vyvrátená, pretože jej dcérske spoločnosti si samostatne určujú svoje každodenné obchodné aktivity a príslušní zamestnanci nedodržali pokyny, hoci žalobkyňa podnikla všetky potrebné kroky na to, aby bolo zabezpečené dodržiavanie pravidiel hospodárskej súťaže. Navyše Komisia podľa žalobkyne neodôvodnila svoje konštatovanie, podľa ktorého žalobkyňa nevyvrátila domnienku zodpovednosti.

Ďalej je podľa názoru žalobkyne 70 %-né zvýšenie pokuty uloženej žalobkyni za rozsah a odrádzanie neodôvodnené a neprimerané.

Žalobkyňa nakoniec uvádza, že Komisia porušila zásadu rovnosti zaobchádzania tým, že pripísala žalobkyni zodpovednosť za protiprávne konanie jej dcérskych spoločností, pričom na základe iného právneho posúdenia dospela k záveru, že Mitsubishi Electric Corporation Japan nie je zodpovedná za konanie jej dcérskej spoločnosti.

([1]) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

Žaloba podaná 7. mája 2007 – ThyssenKrupp Aufzüge a ThyssenKrupp Fahrtreppen/Komisia

(Vec T-147/07)

(2007/C 155/58)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyne: ThyssenKrupp Aufzüge GmbH (Neuhausen auf den Fildern, Nemecko) a ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH (Hamburg, Nemecko) (v zastúpení: U. Itzen a K. Blau-Hansen, Rechtsanwälte)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkýň

— zrušiť napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v ktorom sa týka žalobkýň,

— subsidiárne primerane znížiť pokutu, ktorá bola solidárne uložená žalobkyniam napadnutým rozhodnutím,

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyne napádajú rozhodnutie Komisie K(2007) 512, konečné znenie, z 21. februára 2007 vo veci COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators. V napadnutom rozhodnutí boli žalobkyniam a ďalším podnikom uložené pokuty za účasť na kartelovej dohode týkajúcej sa montáže a údržby výťahov a eskalátorov v Nemecku. Podľa názoru Komisie dotknuté podniky porušili článok 81 ES.

Na odôvodnenie svojej žaloby žalobkyne uvádzajú tieto žalobné dôvody:

— nedostatok právomoci Komisie z dôvodu neexistujúceho medzištátneho významu vytýkaného miestneho protiprávneho konania,

— neexistencia podmienok pre solidárnu zodpovednosť žalobkýň spolu s ich materskými spoločnosťami, pretože sú právne a hospodársky nezávislé,

— neprimeranosť východiskových súm pre výpočet výšky pokuty v porovnaní so skutočne dotknutým objemom trhu,

— protiprávnosť násobku pre odrádzanie, pretože výpočet pokuty je závislý len od obratov žalobkýň a tieto obraty použitie tohto násobku neodôvodňujú,

— neodôvodnenosť prirážky za opakujúce sa protiprávne konanie v rámci výpočtu pokuty, z dôvodu právnych omylov pri zohľadnení predchádzajúcich pokút a z dôvodu nesprávneho posúdenia,

— porušenie článku 23 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003 ([1]), pretože Komisia v súvislosti s maximálnou výškou pokuty, ktorá je stanovená na 10 % obratu podniku, vychádzala z obratu koncernu, a nie z obratu žalobkýň,

— právne chybné uplatnenie oznámenia o oslobodení od pokút a znížení pokút ([2]), pretože pridaná hodnota spolupráce zo strany žalobkýň nebola dostatočne zohľadnená.

([1]) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).
([2]) Oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155).

Žaloba podaná 7. mája 2007 – ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg/Komisia

(Vec T-148/07)

(2007/C 155/59)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl (Howald, Luxembursko) (v zastúpení: K. Beckmann, Rechtsanwältin)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

— zrušiť napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v ktorom sa týka žalobkyne,

— subsidiárne, primerane znížiť pokutu, ktorá bola solidárne uložená žalobkyni napadnutým rozhodnutím,

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa napáda rozhodnutie Komisie K(2007) 512, konečné znenie, z 21. februára 2007 vo veci COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators. V napadnutom rozhodnutí boli žalobkyni a ďalším podnikom uložené pokuty za účasť na kartelovej dohode týkajúcej sa montáže a údržby výťahov a eskalátorov v Luxembursku. Podľa názoru Komisie dotknuté podniky porušili článok 81 ES.

Na odôvodnenie svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody:

— nedostatok právomoci Komisie z dôvodu neexistujúceho medzištátneho významu vytýkaného miestneho protiprávneho konania,

— porušenie zásady *ne bis in idem*, pretože Komisia ignorovala rozhodnutie luxemburského orgánu na ochranu hospodárskej súťaže, ktorý pred začatím konania rozhodol o amnestii voči žalobkyni,

— neexistencia podmienok pre solidárnu zodpovednosť žalobkyne spolu s jej materskými spoločnosťami, pretože je právne a hospodársky nezávislá,

— neprimeranosť výšky pokuty v porovnaní so skutočným významom žalobkyne na trhu,

— protiprávnosť násobku pre odrádzanie, pretože výpočet pokuty je závislý len od obratu žalobkyne a jej obrat použitie tohto násobku neodôvodňuje,

— neodôvodnenosť prirážky za opakujúce sa protiprávne konanie v rámci výpočtu pokuty, z dôvodu právnych omylov pri zohľadnení predchádzajúcich pokút a z dôvodu nesprávneho posúdenia,

— porušenie článku 23 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003 ([1]), pretože Komisia v súvislosti s maximálnou výškou pokuty, ktorá je stanovená na 10 % obratu podniku, vychádzala z obratu koncernu, a nie z obratu žalobkyne,

— právne chybné uplatnenie oznámenia o oslobodení od pokút a znížení pokút ([2]), pretože pridaná hodnota spolupráce zo strany žalobkyne nebola dostatočne zohľadnená,

— nedostatočné zohľadnenie spolupráce žalobkyne mimo rámca oznámenia o oslobodení od pokút a znížení pokút.

([1]) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).
([2]) Oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155).

Žaloba podaná 7. mája 2007 – ThyssenKrupp Elevator/Komisia

(Vec T-149/07)

(2007/C 155/60)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: ThyssenKrupp Elevator AG (Düsseldorf, Nemecko) (v zastúpení: T. Klose a J. Ziebarth, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

— zrušiť napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v ktorom sa týka žalobkyne,

— subsidiárne, primerane znížiť pokutu, ktorá bola solidárne uložená žalobkyni napadnutým rozhodnutím,

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa napadá rozhodnutie Komisie K(2007) 512, konečné znenie, z 21. februára 2007 vo veci COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators. V napadnutom rozhodnutí boli žalobkyni a ďalším podnikom uložené pokuty za účasť na kartelovej dohode týkajúcej sa montáže a údržby výťahov a eskalátorov v Belgicku, Nemecku a Luxembursku. Podľa názoru Komisie dotknuté podniky porušili článok 81 ES.

Na odôvodnenie svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody:

— nedostatok právomoci Komisie z dôvodu neexistujúceho medzištátneho významu vytýkaného miestneho protiprávneho konania,

— porušenie zásady *ne bis in idem*, pretože Komisia ignorovala rozhodnutia vnútroštátnych orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v Belgicku a v Luxembursku, ktoré pred začatím konania rozhodli o amnestii voči žalobkyni,

— neexistencia podmienok pre solidárnu zodpovednosť žalobkyne spolu s jej dcérskymi spoločnosťami, pretože sa na protiprávnom konaní nezúčastnila, jej dcérske spoločnosti sú právne a pri hospodárskej činnosti nezávislé, ako aj preto, že pre rozšírenie zodpovednosti na žalobkyňu chýba vecné odôvodnenie,

— neprimeranosť východiskových súm pre výpočet výšky pokuty v porovnaní so skutočne dotknutým objemom trhu,

— neprimeranosť násobku pre odrádzanie, pretože tento sa značne odchyľuje od zaobchádzania s inými podnikmi porovnateľnej veľkosti v porovnateľných prípadoch, o ktorých bolo rozhodnuté v rovnakej dobe,

— neodôvodnenosť prirážky za opakujúce sa protiprávne konanie v rámci výpočtu pokuty, z dôvodu právnych omylov pri zohľadnení predchádzajúcich pokút,

— porušenie článku 23 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003 ([1]), pretože v súvislosti s maximálnou výškou pokuty, ktorá je stanovená na 10 % obratu podniku, sa malo vychádzať len z obratu dotknutých dcérskych spoločností,

— právne chybné uplatnenie oznámenia o oslobodení od pokút a znížení pokút ([2]), pretože pridaná hodnota spolupráce zo strany žalobkyne nebola dostatočne zohľadnená.

([1]) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

([2]) Oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155).

Žaloba podaná 7. mája 2007 – ThyssenKrupp/Komisia

(Vec T-150/07)

(2007/C 155/61)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: ThyssenKrupp AG (Duisburg a Essen, Nemecko) (v zastúpení: M. Klusmann a S. Thomas, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

— zrušiť napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v ktorom sa týka žalobkyne,

— subsidiárne, primerane znížiť pokutu, ktorá bola solidárne uložená žalobkyni napadnutým rozhodnutím,

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa napadá rozhodnutie Komisie K(2007) 512, konečné znenie, z 21. februára 2007 vo veci COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators. V napadnutom rozhodnutí boli žalobkyni a ďalším podnikom uložené pokuty za účasť na kartelovej dohode týkajúcej sa montáže a údržby výťahov a eskalátorov v Belgicku, Nemecku, Luxembursku a Holandsku. Podľa názoru Komisie dotknuté podniky porušili článok 81 ES.

Na odôvodnenie svojej žaloby žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody:

— nedostatok právomoci Komisie z dôvodu neexistujúceho medzištátneho významu vytýkaného miestneho protiprávneho konania,

— porušenie zásady *ne bis in idem*, pretože Komisia ignorovala rozhodnutia vnútroštátnych orgánov na ochranu hospodárskej súťaže v Belgicku, Luxembursku a Holandsku, ktoré pred začatím konania rozhodli o amnestii voči žalobkyni,

— neexistencia podmienok pre solidárnu zodpovednosť žalobkyne spolu s jej dcérskymi spoločnosťami, pretože sa na protiprávnom konaní nezúčastnila, jej dcérske spoločnosti sú právne a pri hospodárskej činnosti nezávislé, ako aj preto, že pre rozšírenie zodpovednosti na žalobkyňu chýba vecné odôvodnenie,

— neprimeranosť východiskových súm pre výpočet výšky pokuty v porovnaní so skutočne dotknutým objemom trhu,

— neprimeranosť násobku pre odrádzanie, pretože tento sa značne odchyľuje od zaobchádzania s inými podnikmi porovnateľnej veľkosti v porovnateľných prípadoch, o ktorých bolo rozhodnuté v rovnakej dobe,

— neodôvodnenosť prirážky za opakujúce sa protiprávne konanie v rámci výpočtu pokuty, z dôvodu právnych omylov pri zohľadnení predchádzajúcich pokút,

— porušenie článku 23 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1/2003 ([1]), pretože v súvislosti s maximálnou výškou pokuty, ktorá je stanovená na 10 % obratu podniku, sa malo vychádzať len z obratu dotknutých dcérskych spoločností,

— právne chybné uplatnenie oznámenia o oslobodení od pokút a znížení pokút ([2]), pretože pridaná hodnota spolupráce zo strany žalobkyne vo všetkých štyroch dotknutých krajinách nebola dostatočne zohľadnená.

([1]) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

([2]) Oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155).

Žaloba podaná 8. mája 2007 – KONE a i./Komisia

(Vec T-151/07)

(2007/C 155/62)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: KONE Corp. (Helsinki, Fínsko), KONE GmbH (Hannover, Nemecko) a KONE BV (Haag, Holandsko) (v zastúpení: T. Vinje, solicitor, D. Paemen, J. Schindler, B. Nijs, advokáti, J. Flynn, QC, a D. Scannel, barrister)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkýň

— zrušiť článok 2 ods. 2 rozhodnutia v rozsahu, v ktorom uložil pokutu KONE Corp. a KONE GmbH a buď neuložiť žiadnu pokutu alebo uložiť pokutu nižšiu ako je tá, ktorú uložila Komisia,

— zrušiť článok 2 ods. 4 rozhodnutia v rozsahu, v ktorom uložil pokutu KONE Corporation a KONE BV a buď neuložiť žiadnu pokutu alebo uložiť pokutu nižšiu ako je tá, ktorú uložila Komisia,

— zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyne žiadajú podľa článku 230 ES čiastočné zrušenie rozhodnutia Komisie K(2007) 512, konečné znenie, z 21. februára 2007 (vec COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators), ktorým bolo rozhodnuté, že žalobkyne spolu s ďalšími podnikmi nesú zodpovednosť za účasť na štyroch jednotlivých, rozsiahlych a pokračujúcich konaniach porušujúcich článok 81 ES ods. 1 tým, že si rozdelili trhy manipuláciami pri verejnom zaobstarávaní alebo uzatváraní zmlúv týkajúcich sa kúpy, montáže, údržby a modernizácie výťahov a eskalátorov.

Žalobkyne, KONE Corporation a jej dcérske spoločnosti KONE GmbH a KONE BV, napádajú príslušné rozhodnutie len v tom rozsahu, v ktorom uložil pokuty spoločnosti KONE ako celku za jej účasť na porušovaní predpisov v Nemecku a v Holandsku.

Pokiaľ ide o porušovanie predpisov v Nemecku, žalobkyne uvádzajú, že Komisia nesprávne určila výšku pokuty. Žalobkyne tvrdia po prvé, že Komisia nesprávne použila oznámenie o oslobodení od pokút a znížení pokút ([1]), pretože: i) mala KONE buď podľa bodu 8 písm. a) a b) uvedeného oznámenia priznať oslobodenie, alebo ii) mala pokutu udelenú žalobkyniam znížiť v súlade s posledným odsekom bodu 23 uvedeného oznámenia.

Žalobkyne tvrdia po druhé, že Komisia nesprávne použila usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESUO z roku 1998 ([2]) (ďalej len „usmernenia z roku 1998“), pretože: i) pri stanovovaní pokuty nezohľadnila veľkosť dotknutého trhu a ii) nezohľadnila primerane, že žalobkyne nepopierali skutkové okolnosti, čo je zrejmé z toho, že za tento ich príspevok im znížila pokutu len o 1 %.

Žalobkyne tvrdia po tretie, že Komisia porušila základné zásady práva Spoločenstva, pretože: i) v rozpore so zásadou ochrany legitímnej dôvery neinformovala v dostatočnom predstihu, že oslobodenie nie je možné; ii) v rozpore so zásadou rovnosti zaobchádzania tým, že so žiadateľmi o oslobodenie od pokút zaobchádzala v porovnateľných situáciách rozdielne a iii) porušila práva žalobkýň na obhajobu tým, že odoprela prístup k písomnostiam.

Pokiaľ ide o porušovanie predpisov v Holandsku, žalobkyne uvádzajú, že Komisia neprávom odmietla znížiť pokutu, ktorú stanovila na 79 750 000 eur. Podľa žalobkýň Komisia po prvé nesprávne použila oznámenie o oslobodení od pokút a znížení pokút z roku 2002 tým, že neznížila pokutu žalobkýň uznávajúc skutočnosť, že dali k dispozícii informácie a že spolupracovali v správnom konaní. Po druhé Komisia porušila zásadu ochrany legitímnej dôvery a zásadu rovnosti zaobchádzania. Žalobkyne nakoniec uvádzajú, že nesprávne použila usmernenia z roku 1998 tým, že ani nezohľadnila poľahčujúce okolnosti v prospech žalobkýň a ani primerane nezohľadnila, že žalobkyne nepopierali skutkové okolnosti.

([1]) Oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155).
([2]) Ú. v. ES C 9, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171.

Žaloba podaná 7. mája 2007 – Lange Uhren/ÚHVT (obrazová ochranná známka vyobrazujúca hodinky)

(Vec T-152/07)

(2007/C 155/63)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Lange Uhren GmbH (Glashütte, Nemecko) (v zastúpení: M. Schaeffer, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy žalobkyne

— zrušiť rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 15. februára 2007 vo veci R 1176/2005-1,

— určiť, že ustanoveniam článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94 ([1]) neodporuje zverejnenie prihlasovanej ochrannej známky Spoločenstva č. 2 542 694 pre výrobky triedy 14 („luxusné hodinky a hodinárske prístroje; ciferníky pre luxusné hodinky“),

— subsidiárne určiť, že prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva č. 2 542 694 vo vzťahu k výrobkom triedy 14, na ktoré sa vzťahuje prihlasovaná ochranná známka, získala rozlišovaciu spôsobilosť v dôsledku spôsobu jej používania v obchodnom styku podľa článku 7 ods. 3 nariadenia č. 40/94,

— zaviazať Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka: obrazová ochranná známka zobrazujúca hodinky pre výrobky triedy 14 (prihláška č. 2 542 694).

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: zamietnutie prihlášky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby:

— porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 z dôvodu, že prihlasovaná ochranná známka netrpí nedostatkom rozlišovacej spôsobilosti,

— porušenie článku 7 ods. 3 nariadenia č. 40/94 z dôvodu, že sa nesprávne konštatovalo, že prihlasovaná ochranná známka nezískala rozlišovaciu spôsobilosť v dôsledku jej používania v obchodnom styku.

([1]) Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, Mim. vyd. 17/001, s. 146).

Žaloba podaná 8. mája 2007 – ThyssenKrupp Liften/ Komisia Európskych spoločenstiev

(Vec T-154/07)

(2007/C 155/64)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: ThyssenKrupp Liften (Krimpen aan den IJssel, Holandsko) (v zastúpení: O. W. Brouwer a A. C. E. Stoffer, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

— zrušiť sporné rozhodnutie v rozsahu, v ktorom sa týka žalobkyne,

— subsidiárne, znížiť pokutu, ktorá bola solidárne uložená žalobkyni,

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa napáda rozhodnutie Komisie K(2007) 512, konečné znenie vo veci COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators.

Žalobkyňa svoju žalobu odôvodňuje rovnakým spôsobom, ako žalobkyňa vo veci T-144/07, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs/ Komisia.

Okrem toho uvádza, že Komisia porušila nariadenie č. 1/2003 ([1]) a na ňom založené usmernenia k metóde stanovovania pokút ([2]), zásadu rovnosti zaobchádzania a zásadu proporcionality tým, že východiskovú sumu pokuty zvýšila o faktor pre odrádzanie vo výške 100 %. Žalobkyňa ďalej uvádza, že Komisia v rozpore s článkom 23 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 a v rozpore s usmerneniami k metóde stanovovania pokút použila zvýšenie o 50 % kvôli opätovnému protiprávnemu konaniu rovnakého druhu.

([1]) Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

([2]) Oznámenie Komisie – Usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESUO (Ú. v. ES C 9, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171).

Žaloba podaná 7. mája 2007 – COFAC/Komisia

(Vec T-158/07)

(2007/C 155/65)

Jazyk konania: portugalčina

Účastníci konania

Žalobca: Cooperativa de Formação e Animação Cultural, crl (Lisabon, Portugalsko) (v zastúpení: Luís Gomes, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

— zrušiť, v zmysle článku 230 ES, rozhodnutie Komisie D (2004)24253 z 9. novembra 2004, ktorým sa znižuje suma pomoci z Európskeho sociálneho fondu (ESF) poskytnutá žalobcovi na základe rozhodnutia K(87) 0860 z 30. apríla 1987 (spis č. 880707 P1),

— zaviazať žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Dňa 1. marca 2007 bolo žalobcovi oznámené rozhodnutie Komisie o znížení o sumu 25 291,75 eur finančnej pomoci poskytnutej rozhodnutím z 30. apríla 1987, K(87) 0860, na základe toho, že „sa vyskytli náznaky o údajnej nezrovnalosti pri výkone určitých činností odborného vzdelávania spolufinancovaného z ESF…, ktoré vyústili do trestného konania týkajúceho sa správy a riadneho použitia poskytnutej pomoci… s ohľadom na zmeny v štruktúre nákladov a financovania vyplývajúcej z postupu v súlade so súdnymi rozhodnutiami alebo z auditu/preskúmania dotknutých subjektov.“

Portugalské súdne konanie proti žalobcovi však vyústilo do rozhodnutia o premlčaní, ktoré neobsahuje žiadny odkaz na zníženie.

Vnútroštátne orgány nikdy žalobcovi neoznámili konečné znenie výsledkov auditu alebo preskúmania, do ktorých záverov žiadnym spôsobom nezasiahol a v žiadnom prípade ich nepoužil na obranu pred obvineniami z odklonenia sa od kritérií štruktúry nákladov a financovania programu.

Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa rozhodnutie Komisie o znížení alebo zrušení finančnej pomoci poskytnutej z ESF môže priamo a osobne dotknúť príjemcov uvedenej pomoci.

Žalobca nemal možnosť účinne vyjadriť pred Komisiou svoje stanovisko pokiaľ ide o zníženie pomoci, a z tohto dôvodu je napadnuté rozhodnutie Komisie protiprávne a malo by byť zrušené.

Následne uvedené rozhodnutie bolo prijaté v rozpore s právom na obranu, ktoré predstavuje základnú zásadu práva Spoločenstva, na základe ktorého všetky osoby, ktoré môžu byť predmetom rozhodnutí citeľne sa týkajúcich ich záujmov, musia mať príležitosť účinne vyjadriť svoje stanovisko týkajúce sa skutočností, na ktorých sa dotknuté rozhodnutie zakladá.

Žaloba podaná 7. mája 2007 – COFAC/Komisia

(Vec T-159/07)

(2007/C 155/66)

Jazyk konania: portugalčina

Účastníci konania

Žalobca: COFAC – Cooperativa de Formação e Animação Cultural, crl (Lisabon, Portugalsko) (v zastúpení: Luís Gomes, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

— zrušiť, v zmysle článku 230 ES, rozhodnutie Komisie D (2004)24253 z 9. novembra 2004, ktorým sa znižuje suma pomoci z Európskeho sociálneho fondu (ESF) poskytnutá žalobcovi na základe rozhodnutia K(87) 0860 z 30. apríla 1987 (spis č. 870927P1),

— zaviazať žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia sú analogické so žalobnými dôvodmi a hlavnými tvrdeniami uvedenými vo veci T-158/07.

Žaloba podaná 9. mája 2007 – Group Lottuss/ÚHVT – Ugly (COYOTE UGLY)

(Vec T-161/07)

(2007/C 155/67)

Jazyk žaloby: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Group Lottuss Corp., SL (Barcelona, Španielsko) (v zastúpení: J. Grau Mora, A. Angulo Lafora, M. Ferrándiz Avendaño a J. Arribas García, abogados)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT: UGLY, INC.

Návrhy žalobcu

— zrušiť (čiastočne) rozhodnutie druhého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 2. marca 2007 v rozsahu, v akom ním bola zamietnutá prihláška ochrannej známky Spoločenstva č. 2 428 795 „COYOTE UGLY“, ktorú podal GROUP LOTTUSS CORP. SL,

— zaviazať ÚHVT na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobca.

Prihlasovaná ochranná známka: obrazová ochranná známka „COYOTE UGLY“ (prihláška č. 2 428 795) pre výrobky a služby tried 9, 41 a 42.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietky: Ugly, INC.

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietky: slovná ochranná známka Spoločenstva „COYOTE UGLY“ pre výrobky tried 14, 16, 21, 25, 32 a 34 a skoršie, nezapísané, všeobecne známe slovné a obrazové ochranné známky „COYOTE UGLY“ pre výrobky a služby tried 14, 16, 21, 25, 32, 33, 34, 41 a 42.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: čiastočné prijatie námietok a zamietnutie prihlášky ochrannej známky Spoločenstva, pokiaľ ide o služby triedy 42.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom ním boli zamietnuté námietky proti „zábavným službám, diskotékam a podnikom poskytujúcim priestory pre zábavné podujatia“, o ktoré sa žiadalo v rámci triedy 41, a zamietnutie prihlášky pre uvedené služby.

Dôvody žaloby: nesprávne uplatnenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94 o ochrannej známke Spoločenstva.

Žaloba podaná 8. mája 2007 – Pigasos Alieftiki Naftiki Etairia/Rada a Komisia

(Vec T-162/07)

(2007/C 155/68)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobca: Pigasos Alieftiki Naftiki Etairia (Moschato, Grécko) (v zastúpení: N. Skandamis, advokát)

Žalované: Rada Európskej únie a Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

— určiť, že Rada Európskej únie a Komisia Európskych spoločenstiev porušili sériou protiprávnych aktov a opomenutí základné právne zásady práva Spoločenstva voľného pohybu, hospodárskej slobody, proporcionality, ochrany legitímnej dôvery ako aj zásadu účinnej súdnej ochrany v súvislosti s rybolovom v oblasti hraničiacej s treťou krajinou (Tunisko) a prepravou úlovkov na colné územie Spoločenstva cez územie tejto tretej krajiny, ktorá je pridružená k Spoločenstvu a pod colným dohľadom (in transit),

— uložiť orgánom Spoločenstva povinnosť nahradiť žalujúcej spoločnosti sumu 23 608,551 dinárov, ako aj sumu (188 583,18 + 10 806 323,44 + 1 000 000 = 11 994 906,62 eur) z titulu náhrady škody v zmysle článku 235 ES a článku 288 druhého pododseku ES.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca tvrdí, že mu vznikla hospodárska škoda, pretože sa mu znemožnilo doviesť na colné územie Spoločenstva výrobky s pôvodom Spoločenstva v rámci jeho podnikateľských činností z dôvodu série protiprávnych aktov a konania inštitúcií Spoločenstva, a to najmä:

a) Európskej komisie, z dôvodu, že prijala nariadenie (EHS) č. 2454/93 ([1]), ktoré ukladá povinnosť predložiť úplne vyplnený colný dokument Spoločenstva T2M ako jediný dôkaz o pôvode úlovkov Spoločenstva predstavujúci právo voľného pohybu;

b) Európskej komisie, ktorá viedla v mene Spoločenstva rokovania s Tuniskom týkajúce sa vypracovania dohody o pridružení, a Rady Európskej únie, ktorá dohodu ratifikovala, z dôvodu, že nezabezpečili, že úlovky s pôvodom Spoločenstva pochádzajúce z rybolovu mimo teritoriálnych vôd Tuniska nebudú zbavené práva voľného pohybu;

c) Európskej komisie a Rady Európskej únie, z dôvodu, že hoci sú orgánmi príslušnými zmeniť dohodu, podľa názoru žalobcu nezabezpečili právnu úpravu otázky vyššie uvedenej osobitnej kategórie rýb, napriek tomu, že im bol známy vzniknutý problém;

d) Európskej komisie, z dôvodu, že nevykonala nevyhnutný dohľad nad gréckymi orgánmi, hoci ju o to spoločnosť požiadala.

Žalobca okrem toho tvrdí, že vyššie uvedené konania a opomenutia porušujú právne predpisy vyššej právnej sily, ktoré boli prijaté na ochranu jednotlivcov, a to najmä:

a) právo na voľný pohyb tovaru, pri ktorého vykonávaní majú správne formality procesnú, a nie hmotnoprávnu povahu;

b) právo na slobodu podnikania, ktorého podstata je narušená zákazom alternatívnych spôsobov preukázania pôvodu;

c) zásadu proporcionality, ktorá je nezlučiteľná s vylúčením akéhokoľvek dôkazu preukazujúceho pôvod, iného ako T2M;

d) zásadu legitimnej dôvery, pretože hoci sa spoločnosť správala ako obozretný pozorovateľ trhu, bola jej spôsobená vážna škoda z dôvodu, že uplatňovala svoje práva podľa práva Spoločenstva;

e) zásadu účinnej súdnej ochrany, ktorá je v rozpore s „odmietnutím spravodlivosti“, ktorého sa voči spoločnosti dopustili grécke a tuniské orgány a orgány Spoločenstva.

Navyše vzhľadom na posúdenie uvádzanej škody žalobca tvrdí, že neobvyklá a osobitná povaha škody, ktorá mu vznikla, umožňuje náhradu vyššie uvedenej škody a domnieva sa, že v predmetnej veci existujú predpoklady zodpovednosti Spoločenstva za škodu aj bez zavinenia.

([1]) Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3).

Odvolanie podané 14. mája 2007: Sundholm proti rozsudku Súdu pre verejnú službu z 1. marca 2007 vo veci F-30/05, Sundholm/Komisia

(Vec T-164/07 P)

(2007/C 155/69)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolateľka: Asa Sundholm (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: S. Orlandi, A. Coolen. J.-N. Louis, E. Marchal, advokáti)

Ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy odvolateľky

— zrušiť rozsudok Súdu pre verejnú službu (druhá komora) z 1. marca 2007 vo veci F-30/05 (Sundholm/Komisia),

— zrušiť rozhodnutie Komisie o vypracovaní jej hodnotenia služobného postupu (HSP), ako aj zaviazať žalovanú na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania tak, že sa znova rozhodne vo veci.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

V dovolaní sa odvolateľka domáha zrušenia rozsudku Súdu pre verejnú službu, ktorým sa zamieta žaloba, ktorou sa domáhala zrušenia svojho hodnotenia služobného postupu počas obdobia od 1. januára do 31. decembra 2003.

Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza, že Súd pre verejnú službu sa dopustil právneho omylu, keď zamietol dôvod založený na porušení práva na obranu.

Žaloba podaná 8. mája 2007 – Red Bull/ÚHVT – Grupo Osborne (TORO)

(Vec T-165/07)

(2007/C 155/70)

Jazyk žaloby: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Rakúsko) (v zastúpení: H. O'Neill, Solicitor, V. von Bomhard a A. Renck, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Grupo Osborne SA (El Puerto de Santa Maria, Španielsko)

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 20. februára 2007 vo veci č. R 147/2005-4, a

— zaviazať žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: Grupo Osborne SA

Prihlasovaná ochranná známka: obrazová ochranná známka „TORO" pre výrobky a služby patriace do tried 32, 33 a 42 – prihláška č. 1 500 917.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietky: žalobca.

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietky: národné slovné ochranné známky „TORO ROSSO" a „TORO ROJO" pre výrobky zaradené do triedy 32, ako aj slovné a obrazové národné ochranné známky, ochranné známky Spoločenstva a medzinárodné ochranné známky obsahujúce pojem „BULL" samostatne alebo v spojení s inými slovami pre výrobky a služby zaradené do tried 32, 33 a 42.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: námietke bolo vyhovené pre všetky dotknuté výrobky a služby okrem „poskytovania dočasného ubytovania".

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zrušenie rozhodnutia námietkového oddelenia, pokiaľ ide o vyhovenie námietke vzhľadom na „pivo" (trieda 32), „alkoholické nápoje s výnimkou vína a piva" (trieda 33) a „poskytovanie jedál a nápojov, vrátane barov, zariadení rýchleho občerstvenia, reštaurácií, kaviarní, pohostinstiev, jedální a vinární" (trieda 42); povolenie zápisu ochrannej známky Spoločenstva pre uvedené výrobky a služby.

Dôvody žaloby: porušenie článku 73 druhej vety nariadenia Rady č. 40/94 vzhľadom na to, že odvolací senát jasne neuviedol dôvody svojho rozhodnutia, keďže nevymedzil v celom rozsahu materiál predložený účastníkmi konania.

Okrem toho porušenie článku 81 ods. 1 písm. b) nariadenia, keďže odvolací senát vylúčil relevantnosť dobrého mena napriek koncepčnej zhodnosti kolidujúcich ochranných známok a dobré meno skorších ochranných známok.

Napokon porušenie článku 8 ods. 5 nariadenia, keďže odvolací senát uplatnil predpoklad, že kolidujúce ochranné známky musia byť podobné v takom rozsahu, aby existovala pravdepodobnosť zámeny, kým podľa žalobcu stačí, aby si spotrebiteľ mohol medzi týmito dvoma ochrannými známkami „vytvoriť spojitosť".

Žaloba podaná 8. mája 2007 – Talianska republika/Komisia

(Vec T-166/07)

(2007/C 155/71)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Talianska republika (v zastúpení: Paolo Gentili, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

— zrušiť oznámenie o výberovom konaní EPSO/AD/94/07 pre vytvorenie rezervy pre budúci nábor 125 miest riadiacich pracovníkov (AD5) v oblasti informácií, komunikácie a médií,

— zrušiť oznámenie o výberovom konaní EPSO/AST/37/07 pre vytvorenie rezervy pre budúci nábor 110 miest asistentov (AST3) v oblasti komunikácie a informácií.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia sú podobné tým, ktoré boli uvedené vo veci T-156/07, Španielsko/Komisia.

Žaloba podaná 16. mája 2007 – Longevity Health Products/ ÚHVT – Celltech Pharma (Cellutrim)

(Vec T-169/07)

(2007/C 155/72)

Jazyk žaloby: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Longevity Health Products Inc. (Nassau, Bahamy) (v zastúpení: J. E. Korab, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Celltech Pharma GmbH & Co. KG

Návrhy žalobcu

— rozhodnúť o prípustnosti žaloby,

— zrušiť rozhodnutie prvého odvolacieho senátu zo 7. marca 2007 a zamietnuť návrh na vyhlásenie neplatnosti, ktorý podal Celltech Pharma Gmbh & Co. KG proti prihláške ochrannej známky Spoločenstva,

— zaviazať Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Zapísaná ochranná známka Spoločenstva, ktorá je predmetom návrhu na vyhlásenie neplatnosti: slovná ochranná známka „Cellutrim“ pre výrobky a služby tried 3, 5 a 35 (ochranná známka Spoločenstva č. 3 979 036).

Majiteľ ochrannej známky Spoločenstva: žalobca.

Účastník, ktorý sa domáha vyhlásenia neplatnosti: Celltech Pharma GmbH & Co. KG.

Rozhodnutie výmazového oddelenia: vyhlásenie dotknutej ochrannej známky Spoločenstva za neplatnú pre výrobky triedy 5.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: chybné odôvodnenie odvolacím senátom, pretože medzi spornými ochrannými známkami neexistuje nebezpečenstvo zámeny.

Žaloba podaná 21. mája 2007 – Volkswagen/ÚHVT (TDI)

(Vec T-174/07)

(2007/C 155/73)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Volkswagen AG (Wolfsburg, Nemecko) (v zastúpení: S. Risthaus, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) zo 7. marca 2007, doručené 23. marca 2007 vo veci odvolania R 1479/2005-1,

— zaviazať žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka: slovná ochranná známka „TDI“ pre výrobky a služby tried 4, 7 a 37 (prihláška č. 842 302).

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: zamietnutie prihlášky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby:

— porušenie článku 62 ods. 2 nariadenia (ES) č. 40/94 [1] z dôvodu nezohľadnenia rozhodnutia odvolacieho senátu z 12. mája 2003 vo veci odvolania R 53/2002-4,

— porušenie článku 74 ods. 1 prvej vety nariadenia č. 40/94 z dôvodu, že Úrad riadne nezistil skutkový stav,

— porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 kvôli tomu, že prihlasovanej ochrannej známke nebola priznaná rozlišovacia schopnosť,

— porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 z dôvodu, že sa prihlasovanej ochrannej známke pripisovala popisná funkcia,

— porušenie článku 7 ods. 3 nariadenia č. 40/94 z dôvodu odmietnutia nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti prihlasovanej ochrannej známky používaním.

[1] Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. ES L 11, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146).

Žaloba podaná 24. mája 2007 – Promomadrid Desarrollo Internacional de Madrid/ÚHVT (MADRIDEXPORTA)

(Vec T-180/07)

(2007/C 155/74)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Promomadrid Desarrollo Internacional de Madrid, S.A. (Madrid, Španielsko) (v zastúpení: M. Aznar Alonso, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhy žalobcu

— určiť, že rozhodnutie prvého odvolacieho senátu ÚHVT zo 7. marca 2007, ktorým bola zamietnutá prihláška kombinovanej ochrannej známky Spoločenstva č. 4 659 553 MADRIDEXPORTA pre triedy 16, 35, 36, 38, 39, 41 a 42, je v rozpore s nariadením (ES) č. 40/94 o ochrannej známke Spoločenstva,

— určiť, že na kombinovanú ochrannú známku Spoločenstva č. 4 659 553 MADRIDEXPORTA pre triedy 16, 35, 36, 38, 39, 41 a 42 sa nevzťahuje článok 7 ods. 1 písm. c), ale článok 7 ods. 3 nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva,

— zaviazať žalovaného a prípadne vedľajšieho účastníka konania na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovaná ochranná známka: kombinovaná ochranná známka „MADRIDEXPORTA“ (prihláška ochrannej známky č. 4 659 553) pre výrobky a služby zaradené do tried 16, 35, 36, 38, 39, 41 a 42.

Rozhodnutie prieskumového pracovníka: zamietnutie prihlášky.

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zamietnutie odvolania.

Dôvody žaloby: nesprávne uplatnenie článku 7 ods. 1 písm. c) a ods. 3 nariadenia (ES) č. 40/94 o ochrannej známke Spoločenstva.

Žaloba podaná 28. mája 2007 – Poľsko/Komisia

(Vec T-183/07)

(2007/C 155/75)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Poľská republika (v zastúpení: E. Osniecka-Tamecka, splnomocnená zástupkyňa)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

— zrušiť na základe článku 230 ES, v celom rozsahu alebo čiastočne, rozhodnutie Komisie K(2007) 1295, konečné znenie, z 26. marca 2007 o národnom pláne alokácie emisných kvót skleníkových plynov, oznámenom Poľskom v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES,

— prejednať vec na základe článku 35 ods. 2 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa v poľskom jazyku,

— zaviazať Komisiu na náhradu trov konania Poľska.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa sa domáha zrušenia rozhodnutia Komisie Európskych spoločenstiev K(2007) 1295, konečné znenie, z 26. marca 2007 o národnom pláne alokácie emisných kvót skleníkových plynov, oznámenom Poľskom v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES ([1]), ktorým Komisia rozhodla, že určité časti národného plánu alokácie emisných kvót CO_2 na roky 2008 – 2012, oznámeného Komisii 30. júna 2006, nie sú v súlade s článkom 9 ods. 1 a 3, článkom 10 a článkom 13 ods. 2 a ani s kritériami uvedenými v prílohe III smernice 2003/87/ES. Sporné rozhodnutie stanovuje ročný priemer pre alokáciu emisných kvót pre obdobie rokov 2008 – 2012 v Poľsku cca. 208,5 miliónov ton oxidu uhličitého. Hranica emisií oxidu uhličitého pre roky 2008 – 2012 vo výške 284,6 miliónov ton, navrhnutá Poľskom v národnom pláne alokácie emisných kvót skleníkových plynov oznámenom Komisii, sa tak znížila o 26,7 %.

Na odôvodnenie svojej žaloby žalobkyňa tvrdí, že Komisia tým, že rozhodla po uplynutí trojmesačnej lehoty stanovenej na odmietnutie národného plánu alokácie alebo časti tohto plánu oznámeného Poľskom, porušila článok 9 ods. 3 smernice 2003/87/ES. Komisia tým porušila podstatné podmienky konania a prekročila svoju právomoc.

Okrem toho Komisia tým, že pri posudzovaní národného plánu alokácie emisných kvót pre roky 2008 – 2012, oznámeného Poľskom, neoprávnene neposúdila údaje oznámené Poľskom v národnom pláne alokácie a nahradila analýzu týchto údajov analýzou vlastných údajov, získaných na základe nejednotného použitia modelu hospodárskej analýzy zvoleného Komisiou, porušila článok 9 ods. 1 smernice 2003/87/ES a kritérium 3 uvedené v prílohe III tej istej smernice. Komisia tým porušila podstatné podmienky konania.

Žalobkyňa ďalej vytýka Komisii porušenie podstatných podmienok konania tým, že pri prijatí sporného rozhodnutia nezohľadnila, že Spoločenstvo je viazané medzinárodnými zmluvami (osobitne Kjótskym protokolom) a tým porušila kritériá 1, 2 a 12 uvedené v prílohe III smernice 2003/87/ES.

Komisia ďalej tým, že bezdôvodne obmedzila možnosť prevodu emisných kvót CO_2 z prvého (roky 2005 – 2007) do druhého zúčtovacieho obdobia (roky 2008 – 2012), porušila článok 9 ods. 3 a článok 13 ods. 2 smernice 2003/87/ES. Komisia v dôsledku toho prekročila svoju právomoc.

Rovnako Komisia tým, že po prijatí rozhodnutia neoznámila žalobkyni skutočné dôvody, na základe ktorých prijala svoje rozhodnutie, porušila podstatné podmienky konania. Žalobkyňa preto nemohla posúdiť súlad napadnutého rozhodnutia s článkom 175 ods. 2 písm. c) ES a článkom 7 ods. 1 ES.

Nakoniec žalobkyňa tvrdí, že napadnuté rozhodnutie pravdepodobne ohrozilo energetickú bezpečnosť žalobkyne, pretože rozhodnutie bolo prijaté bez predchádzajúceho vypočutia žalobkyne a tiež nebola zohľadnená osobitná energetická bilancia Poľska, a preto Komisia prekročila svoju právomoc.

(1) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003, o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631).

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 11. mája 2007 – Daishowa Seiki/ÚHVT – Tengelmann Warenhandelsgesellschaft (BIG PLUS)

(Vec T-438/05) (1)

(2007/C 155/76)

Jazyk konania: angličtina

Predseda prvej komory nariadil výmaz veci.

(1) Ú. v. EÚ C 96, 22.4.2006.

Uznesenie Súdu prvého stupňa z 22. mája 2007 – Marie Claire/ÚHVT – Marie Claire Album (MARIE CLAIRE)

(Vec T-148/06) (1)

(2007/C 155/77)

Jazyk konania: španielčina

Predseda druhej komory nariadil výmaz veci.

(1) Ú. v. EÚ C 190, 12.8.2006.

SÚD PRE VEREJNÚ SLUŽBU EURÓPSKEJ ÚNIE

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (prvá komora) z 22. mája 2007 – López Teruel/ÚHVT

(Vec F-97/06) ([1])

(Úradníci — Invalidita — Zamietnutie žiadosti o zvolanie posudkovej komisie)

(2007/C 155/78)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Adelaida López Teruel (Guadalajara, Španielsko) (v zastúpení: G. Vandersanden, L. Levi a C. Ronzi, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) (v zastúpení: I. de Medrano Caballero, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Zrušenie rozhodnutia ÚHVT z 2. septembra 2005, ktorým bola zamietnutá žiadosť žalobkyne o zvolanie posudkovej komisie, ktorá mala posúdiť jej neschopnosť plniť pracovné povinnosti a jej nárok na invalidný dôchodok

Výrok rozsudku

1. *Rozhodnutie zo 6. októbra 2005, ktorým Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) zamietol žiadosť pani López Teruel o zvolanie posudkovej komisie, sa zrušuje.*

2. *ÚHVT je povinný nahradiť trovy konania.*

([1]) Ú. v. EÚ C 237, 30.9.2006, s. 24.

Rozsudok Súdu pre verejnú službu (prvá komora) z 22. mája 2007 – López Teruel/ÚHVT

(Vec F-99/06) ([1])

(Úradníci — Nemocenská dovolenka — Neoprávnená neprítomnosť — Konanie posudkovej komisie — Lehota na ustanovenie nezávislého lekára)

(2007/C 155/79)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Adelaida López Teruel (Gauadalajara, Španielsko) (v zastúpení: G. Vandersanden, L. Levi a C. Ronzi, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory (ÚHVT) (v zastúpení: I. de Medrano Caballero, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Zrušenie rozhodnutia menovacieho orgánu z 20. októbra 2005 týkajúceho sa nemocenskej dovolenky žalobkyne a prijatého na základe záverov posudkového lekára uvedených v článku 59 ods. 1 služobného poriadku

Výrok rozsudku

1. *Rozhodnutie Úradu pre harmonizáciu na vnútornom trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 20. októbra 2005 sa zrušuje v rozsahu, v akom neprítomnosť pani López Teruel od 8. do 20. februára 2005 a od 7. apríla do 2. augusta 2005 posudzuje ako neodôvodnenú neprítomnosť.*

2. *V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.*

3. *ÚHVT znáša svoje vlastné trovy konania a tretinu trov konania, ktoré vynaložila pani López Teruel.*

([1]) Ú. v. EÚ C 249, 14.10.2006, s. 18.

Uznesenie Súdu pre verejnú službu (prvá komora) z 2. mája 2007 – Marcuccio/Komisia

(Vec F-2/06) ([1])

(Úradníci — Sociálne zabezpečenie — Poistenie pre prípad choroby z povolania a úrazu — Pracovný úraz — Skončenie konania podľa článku 73 služobného poriadku)

(2007/C 155/80)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Marcuccio (Tricase, Taliansko) (v zastúpení: I. Cazzato, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: C. Berardis-Kayser, splnomocnený zástupca, A. Dal Ferro, advokát)

Predmet veci

Zrušenie rozhodnutia Komisie o zastavení konania o priznaní žalobcovi nároku na dávky podľa článku 73 služobného poriadku v súvislosti s úrazom, ktorý utrpel 10. septembra 2003

Výrok uznesenia

1. *Žaloba sa zamieta ako zjavne neprípustná.*

2. *Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.*

([1]) Ú. v. EÚ C 86, 8.4.2006, s. 48.

Uznesenie Súdu pre verejnú službu (tretia komora) z 24. mája – Lofaro/Komisia

(Spojené veci F-27/06 a F-75/06) ([1])

(Úradníci — Dočasný zamestnanec — Predĺženie skúšobnej doby — Prepustenie na konci skúšobnej doby — Akty spôsobujúce ujmu — Lehota na podanie sťažnosti — Neprípustnosť)

(2007/C 155/81)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Alessandro Lofaro (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: J.-L. Laffineur, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: J. Currall a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci vo veci F-27/06 F. Longfils, advokátka)

Predmet spojených vecí

Vo veci F-27/06:

Na jednej strane zrušenie rozhodnutí Komisie, ktorými sa predlžuje skúšobná doba žalobcu a zároveň sa po uplynutí tohto obdobia končí jeho pracovná zmluva, a na druhej strane návrh na náhradu škody

Vo veci F-75/06:

Na jednej strane zrušenie rozhodnutia Komisie z 28. septembra 2005 o prepustení žalobcu po uplynutí jeho skúšobnej doby a hodnotenia, na ktorom je toto rozhodnutie založené, a na druhej strane návrh na náhradu škody

Výrok uznesenia

1. *Žaloby sa zamietajú ako neprípustné.*

2. *Každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania.*

([1]) F-27/06: Ú. v. EÚ C 208, 6.5.2006, s. 35, a F-75/06: Ú. v. EÚ C 212, 2.9.2006, s. 48.

Žaloba podaná 9. mája 2007 – Korjus/Súdny dvor

(Vec F-43/07)

(2007/C 155/82)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Nina Korjus (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: J. Ortlinghaus, advokát)

Žalovaný: Súdny dvor Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

— zrušiť rozhodnutie o menovaní žalobkyne v časti, v ktorej podľa článku 13 ods. 1 prílohy XIII služobného poriadku stanovuje jej zaradenie do platovej triedy,

— obnoviť služobný postup žalobkyne (vrátane započítania jej skúsenosti do takto upravenej platovej triedy, jej práv na postup a na dôchodok), vychádzajúc z platobnej triedy, do ktorej mala byť menovaná zaradená na základe oznámenia o výberovom konaní, v nadväznosti na ktoré bola umiestnená na zoznam vhodných kandidátov, teda do platovej triedy uvedenej v tomto oznámení o výberovom konaní, respektíve do platovej triedy podľa zaradenia na základe nového služobného poriadku zodpovedajúcej ekvivalentu uvedenej platovej triedy, a to odo dňa prijatia rozhodnutia o vymenovaní,

— priznať žalobkyni úroky z omeškania podľa sadzby stanovenej Európskou centrálnou bankou z celkovej čiastky zodpovedajúcej rozdielu medzi platom zodpovedajúcim jej zaradeniu uvedenému v rozhodnutí o vymenovaní a platom, na ktorý mala mať právo až do doby, keď bude vydané rozhodnutie o jej správnom zaradení do platovej triedy,

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa, úspešná uchádzačka výberového konania CJ/LA/32 ([1]), o ktorom bolo uverejnené oznámenie pred 1. májom 2004, bola prijatá do zamestnania potom, ako nadobudlo účinnosť nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 z 22. marca 2004, ktorým sa mení a dopĺňa Služobný poriadok zamestnancov Európskych spoločenstiev a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov ([2]). Na základe ustanovení prílohy XIII služobného poriadku zamestnancov Európskych spoločenstiev (ďalej len „služobný poriadok"), zmeneného a doplneného vyššie uvedeným nariadením, bola žalobkyňa zaradená do platovej triedy AD7 namiesto platových tried LA7 alebo LA6 uvedených v oznámení o výberovom konaní.

Žalobkyňa vo svojej žalobe najmä uvádza, že došlo k porušeniu článku 5 ods. 5 služobného poriadku, zásad rovnosti zaobchádzania, proporcionality, riadneho úradného postupu a ochrany legitímnej dôvery, ako aj článku 31 ods. 1 služobného poriadku, a to tým, že na jednej strane bola žalobkyňa prijatá do zamestnania v nižšej platovej triede, ako bola platová trieda uvedená v oznámení o výberovom konaní a na druhej strane, že úspešní uchádzači toho istého výberového konania boli zaradení do platových tried na rôznych úrovniach v závislosti od toho, či boli do zamestnania prijatí predtým alebo potom, ako nariadenie č. 723/2004 nadobudlo účinnosť.

Okrem toho sa žalobkyňa odvoláva na porušenie článku 10 služobného poriadku tým, že otázka platového zaradenia úspešných uchádzačov výberového konania, o ktorom oznámenie odkazovalo na pôvodnú štruktúru služobného postupu, nebola prerokovaná s výborom, ktorého sa toto ustanovenie týka.

([1]) Ú. v. ES C 221 A, 3.8.1999, s. 7.
([2]) Ú. v. ES L 124, 27.4.2004, s. 1.

Žaloba podaná 14. mája 2007 – Barbin/Parlament

(Vec F-44/07)

(2007/C 155/83)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Florence Barbin (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen a E. Marchal, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy žalobkyne

— vyhlásiť bod I.2 písm. c) „Vykonávacích opatrení týkajúcich sa povýšenia a prideľovania bodov za zásluhu" Európskeho parlamentu z 10. mája 2006 za nezákonný,

— zrušiť rozhodnutie menovacieho orgánu zo 16. októbra 2006 o pridelení jedného bodu žalobkyni za zásluhy v rámci povyšovania za rok 2005,

— zaviazať žalovaného na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa, úradníčka Európskeho parlamentu platovej triedy AD 11, uplatňuje dôvody veľmi podobné dôvodom uvádzaným v rámci veci F-148/06 ([1]).

([1]) Ú. v. EÚ C 42, 24.2.2007, s. 48.

Uznesenie Súdu pre verejnú službu z 25. mája 2007 – Antas/Rada

(Vec F-92/06) ([1])

(2007/C 155/84)

Jazyk konania: francúzština

Predseda prvej komory nariadil výmaz veci na základe zmieru.

([1]) Ú. v. EÚ C 237, 30.9.2006, s. 21.